

Visszatérési programok a munkába fogyatékkal élők számára: a személyes és szakmai meghatározó tényezők dinamikus tendenciái

Doktori (Ph.D.) értekezés tézisei

Arie Arizandi Kurnianto

PECSI TUDOMÁNYEGYETEM
EGÉSZSÉGTUDOMÁNYI KAR
EGÉSZSÉGTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA

A Doktori Iskola vezetője: Prof. Dr. Kiss István
Programvezető: Prof. Dr. Kovács L. Gábor
Témavezető : Prof. Dr. Nemeskéri Zsolt
Társtémavezető: Dr. habil. Dr. Ágoston István

Pécs, 2023

1. FEJEZET: Bevezetés

1.1 Háttér

A munkahelyi balesetekből eredő fogyatékoság súlyos hatással lehet a munkavállaló egészségére és munkaképességére. A fogyatékkal élők nehezebben találnak vagy tartanak meg munkát (Sears és mtsai., 2021). A munkába való visszatérés programja létfontosságú az ipari balesetek következtében megrokkant munkavállalók felépüléséhez és visszailleszkedéséhez (Társadalombiztosítási Szövetség, 2017). A munkába való visszatérés programjának célja a fogyatékkal élő munkavállalók munkaerőpiaci visszailleszkedése. A fogyatékosággal élő emberek néha hátrányos megkülönböztetéssel szembesülnek a munkáltatók és a társadalom részéről. A munkába való visszatérés programjának célja, hogy leküzdje a fogyatékosággal élők megbélyegzését, és a fogyatékkal élők számára a készségeiknek megfelelő munkát biztosítson (Nigatu és mtsai., 2016).

Ez a tanulmány átfogó elméleti keretet nyújt a munkába való visszatérést befolyásoló összetett kölcsönhatások megértéséhez azért, hogy gondosan megvizsgálja a munkavállalói és munkáltatói támogatást, a munkahelyi kultúrát és a multidiszciplináris együttműködést. Ez a keretrendszer hangsúlyozza az esetmenedzserek szerepét a siker elérésében, valamint a rendszeres áttekintés, visszajelzés és feltalálói alkalmazkodás szükségességét a folyamatos fejlődés érdekében.

Egy ország egy adott foglalkoztatási-, társadalombiztosítási szervezeten, vállalaton vagy más szervezeten keresztül is végrehajthatja a munkába való visszatérés programját, hogy segítse a munkahelyi balesetek miatt fogyatékos munkavállalókat a munkába való visszatérésben. A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokban a fizikai rehabilitáció magában foglalja a fizioterápiát, a foglalkozásterápiát és a munkavállalók mobilitását fokozó gyakorlatokat. A pszichológiai rehabilitáció segít a munkavállalóknak a stressz és más pszichológiai problémák kezelésében. A sérült munkavállalók segítése érdekében munkahelyi változtatásokat hajtanak végre, beleértve a fizikai módosításokat, valamint a munka vagy az ütemterv megváltoztatását. A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokban a fogyatékosággal élők reintegrációja, a fizikai és pszichológiai rehabilitáció, valamint a munkahelyi adaptációk segítik a munkavállalókat karrierépítésükben, az önellátás helyreállításában, valamint befogadó és produktív munkakörnyezet kialakításában.

A munkába való visszatérés programja a fogyatékkal élő munkavállalókat is segíti társadalmi és gazdasági integrációban. Fizikai korlátok vagy egyéb hátrányok korlátozzák a fogyatékkal élő munkavállalók mindennapi életét. A munkába való visszatérési programok a foglalkoztatás ösztönzésével növelik a fogyatékoság függetlenségét és az önbecsülését. Egy befogadó munkahelyen az emberek jelentős mértékben hozzájárulhatnak ehhez, és elégedettnek és sikeresnek érezhetik magukat.

1.2 Kutatási probléma

A tanulmány célja, hogy feltárja a munkába való visszatérés fogyatékosággal élő munkavállalóknak szóló programjával kapcsolatos kutatási kérdéseket. Ez a kutatás mélyebben áttekinti a munkába való visszatérés programjával kapcsolatos kérdéseket és releváns ajánlásokat fogalmaz meg a következő kutatási problémák kezelésével:

1. probléma: A munkába való visszatérés programjának hatékonysága a munkahelyi balesetek miatt fogyatékkal élő munkavállalók számára.

- Hogyan érinti a munkába való visszatérés programja a munkahelyi balesetek miatt megváltozott munkaképességű munkavállalókat?

2. probléma: A munkába való visszatérés programjának végrehajtása a fejlődő országokban, különösen Indonéziában.

- Hogyan valósul meg a munkába való visszatérés programja a fejlődő országokban, különösen Indonéziában?

- Milyen kihívásokkal és korlátokkal kell szembenézni a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programoknak a fejlődő országokban történő végrehajtása során?

3. probléma: A fogyatékkal élő munkavállalók személyes meghatározója a fogyatékkal élő munkavállalók megbélyegzése és diszkriminációja. A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokban a fogyatékossgal élő munkavállalók életminőségének és foglalkoztathatóságának értékelése alapvető lépés a megbélyegzés és a megkülönböztetés elleni küzdelemben.

- Melyek azok a személyes tényezők, amelyek befolyásolják a foglalkozási fogyatékossgal élő munkavállalók életminőségét?

4. probléma: Ami a szakmai meghatározó tényezőket illeti, az esetmenedzser kiegészi szintje befolyásolhatja a munkába való visszatérés program szolgáltatásainak minőségét, mivel az esetmenedzser fontos szerepet játszik a fogyatékkal élő munkavállalók segítésében a munkába való visszatérés programjában.

- Hogyan befolyásolja az esetmenedzserek foglalkoztathatósága a fogyatékkal élő munkavállalók visszailleszkedési folyamatát a munkába való visszatérés programjaiban?
- Hogyan befolyásolja az esetmenedzserek fáradtsági szintje a munkába való visszatérés programjának hatékonyságát?

5. probléma: A munkába való visszatérésre irányuló program végrehajtásának gazdasági hatása

- Hogyan járul hozzá a munkába való visszatérés program megvalósítása a gazdasági növekedéshez, mind egyéni, mind szervezeti szempontból?
- Milyen hosszú távú előnyei vannak a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programoknak a gazdasági kontextusokban?

Kutatási cél

A kutatás célja, hogy átfogóan értékelje a munkába való visszatérés programjának hatékonyságát a munkahelyi baleset után fogyatékkal élő munkavállalók számára, és feltárja a személyes és szakmai meghatározó tényezők dinamikus kapcsolódó tendenciáit.

A konkrét kutatási célok a következők:

1. A munkába való visszatérésre irányuló program eredményeire és hatásaira vonatkozó meglévő bizonyítékok szintetizálása, a kutatási hiányosságok azonosítása és szakpolitikai ajánlások megfogalmazása a program javítására.
2. Esettanulmány készítése a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságáról az indonéziai munkahelyi balesetekből eredő fogyatékkal élő munkavállalók kezelésében.
3. Az életminőségi és munkaképességi index indikátorként történő felhasználása a munkába való visszatérés programjának a fogyatékossgal élő munkavállalók számára a COVID-19 világjárvány idején történő hatékonyságának elemzésére.
4. A munkaképesség és a kiegész közötti kölcsönhatás vizsgálata a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokban esetmenedzserként dolgozó egészségügyi dolgozók körében a COVID-19 világjárvány idején.
5. A munkába való visszatérés programjának hatékonyságát a műtét utáni munkahelyi sérülések esetében gazdasági szempontból értékelni, figyelembe véve mind az egyéni, mind a szervezeti előnyöket.

2. FEJEZET: A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok eredményessége

1. altanulmány: HATÉKONY-E AZ RETURN TO WORK PROGRAM A MUNKAHELYI BALESET UTÁN FOGYATÉKKAL ÉLŐ MUNKAÁLLALÓK SZÁMÁRA? HATÓKÖR-ÁTTEKINTÉS

2.1 BEVEZETÉS

A munkába való visszatérés programja olyan munkahelyi folyamat, amelynek célja azon munkavállalók visszailleszkedése, akik foglalkozási vagy nem foglalkozási megbetegedések vagy sérülések miatt munkaképességük csökkenését tapasztalják. A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokban több területre kiterjedő beavatkozások ajánlottak a mozgásszervi betegséggel és mentális egészséggel küzdő munkavállalók munkába való visszatérésének felgyorsítása érdekében. Ezenkívül arról is beszámoltak, hogy a tanulmányban szereplő 22 kísérleti kezelési programból hét (32%) gyorsabb gyógyulást mutatott a munkába való visszatérés programjában a kontrollprogramhoz képest, olyan fontos tényezőkkel, mint a mentális állapot, a pszichológiai állapot, a fizikai állapot és a munkakörülmények. A munkába való visszatérés programja elősegíti a jobb felépülést, csökkenti a munkából való távolmaradást, és előnyös a munkáltató számára. A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok végrehajtása azonban kihívást jelenthet a képességeikkel és korlátaikkal kapcsolatos esetleges diszkrimináció vagy félreértések miatt, különösen a munkahelyi sérülések miatt fogyatékkal élő munkavállalók esetében. A munkába való visszatérés programjának előnyei ellenére alapvető fontosságú a munkahelyi sérüléseket szenvedett, fogyatékkal élő munkavállalókkal szembeni esetleges megkülönböztetéssel és félreértésekkel kapcsolatos akadályok kezelése. (Cullen és mtsai., 2018) (Meijer és mások, 2005) (MacEachen et al., 2006) (Johansson és mtsai., 2022); (Tiedtke et al., 2015)

Bár a munkába való visszatérési program jelentős előnyökkel járhat a fogyatékkal élő munkavállalók számára, a munkáltatók körében a fogyatékkal élő személyekkel szembeni negatív felfogás vagy elfogultság akadályozhatja a program sikerét. Az ilyen elfogultság eredhet a munkavállaló képességeivel és korlátaival kapcsolatos ismeretek hiányából, valamint a szükséges alkalmazkodás és támogatás biztosításának elmulasztásából. Ezek a tényezők hozzájárulhatnak a diszkriminatív bánásmódhoz és akadályozhatják a fogyatékkal élő munkavállalók előrehaladását a munkába való visszatérési programban. E kihívások kezelése érdekében elengedhetetlen, hogy a munkáltatók felismerjék a fogyatékkal élő munkavállalókban rejlő lehetőségeket és értékeket, továbbá olyan támogató politikákat és gyakorlatokat alkalmazzanak, amelyek elősegítik sikeres visszailleszkedésüket a munkahelyre. Ez különösen fontos, tekintettel arra, hogy a munkahelyi balesetek súlyos hatást gyakorolnak a munkavállalók termelékenységére és jólétére, ami hosszú távú fogyatékos állapotot eredményezhet. Ezenkívül az, hogy a fogyatékkal élő személyek vagy azok, akik orvosi ellátást igényelnek, fokozottan ki vannak téve a munkahelyi sérülések kockázatának, hangsúlyozva a befogadó és hatékony munkába való visszatérési programok szükségességét, amelyek minden munkavállaló egyedi igényeit kezelik. (Yang et al., 2022)

A halálos sérülések száma több országban nőtt. Ezenkívül ezek a balesetek költségesek lehetnek a termelékenység csökkenése és az egészségügyi költségek növekedése miatt. A halálos sérülések közvetlenül befolyásolhatják a fizikai állapotot fogyatékos formájában, ami jelentős személyes, pénzügyi és közegészségügyi terhet jelent. A balesetet és fogyatékos állapotot tapasztaló munkavállalók rehabilitációs erőfeszítéseket végeznek és nyomon követik a munkába való visszatérés előrehaladását. A munkába való teljes és fenntartható visszatérési program hatékony orvosi gyógyulási folyamatot mutathat be, mind fizikailag, mind pszichológiailag, valamint helyreállíthatja az önálló működés képességét, hogy a munkavállalók ismét hozzájárulhassanak. (Tompa et al., 2021) (Polinder et al., 2010)

Összehangolt erőfeszítésre van szükség az emberi követelmények, a munkakörnyezet, a vállalati igények, a jogi kötelezettségek és a munkába való visszatérési eljárások figyelembevétele érdekében. Ez a megközelítés a munkahely megtartására összpontosít, hogy megakadályozza a csökkent munkaképességük korán elhagyják a munkaerőpiacot. A fogyatékkal élő munkavállalók sikeres

visszaillészkedése a munkahelyre és a szervezet növekedéséhez való folyamatos hozzájárulás az együttműködés ezen szintjétől függ. Az érintett felek közötti koordináció elégtelen szintje a munkába való visszatérés arányának csökkenését eredményezheti azon károsult munkavállalók esetében, akik nehézségekkel vagy akadályokkal szembesülnek a munkaerőpiacra való visszatérés során. A munkáltatóknak és más érdekelt feleknek ezért figyelembe kell venniük számos olyan körülményt, amely befolyásolhatja a fogyatékos munkavállalók azon képességét, hogy visszatérjenek a munkába, és együtt dolgozzanak egy olyan támogató és befogadó munkakörnyezet kialakítása érdekében, amely lehetővé teszi e személyek sikeres visszatérését a munkába. (Lammertek et al., 2014)

Az érdekelt feleknek és a munkáltatóknak kritikus aggályaik lehetnek a munkahelyi sérülések után munkába visszatérő, fogyatékosággal élő munkavállalók rehabilitációs programjának termelékenységével és foglalkozási eredményeivel kapcsolatban. Aggódhatnak a program hatékonysága és eredményessége miatt, amely felkészíti ezeket a munkavállalókat a korábbi munkakörükbe való visszatérésre és aggódhatnak a vállalat általános termelékenységére gyakorolt lehetséges hatás miatt is, ha ezek a munkavállalók nem képesek teljes mértékben visszatérni korábbi teljesítményszintjükre. Ezenkívül az érdekelt felek és a munkáltatók aggódhatnak a fogyatékosággal élő munkavállalókat érintő hosszú távú következmények miatt foglalkoztatási kilátásaik tekintetében. Ez magában foglalja a további sérülések vagy fogyatékoságok lehetőségét, amelyek akadályozhatják a munka folytatását. Ezenkívül elengedhetetlen, hogy a rehabilitációs program foglalkozzon ezekkel az aggályokkal és bemutassa, hogyan teszi lehetővé ezeknek a munkavállalóknak a biztonságos és produktív visszatérést munkahelyükre, miközben foglalkozik a vállalat termelékenységére gyakorolt esetleges hatásokkal is. (Ravinszkaja et al., 2022)

Korábbi kutatások vizsgálták a munkába való visszatérési programok hatékonyságát, azonban nem igazították a munkahelyi sérülések miatt fogyatékosá vált munkavállalók igényeihez. Ezért ez az célzott áttekintés cikkek széles skálájának felhasználásával foglalkozik az ismeretek hiányosságaival, majd kategorizálja őket aszerint, hogy hasznosak-e a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok jövőbeli végrehajtásának javításában a munkahelyi sérülések miatt megváltozott munkaképességű munkavállalók számára. (Cullen és mtsai., 2018; Meijer és mtsai, 2005)

E fejezet célja továbbá, hogy megszilárdítsa a munkába való visszatérésre irányuló programoknak a munkahelyi sérüléseket követően megváltozott munkaképességű munkavállalók számára történő hatékonyságára vonatkozó bizonyítékokat. Az áttekintés során elemzési megközelítés alkalmazásával szintetizáltuk a releváns cikkeket a hatókör-ellenőrzéshez általánosan használt PRISMA ScR protokollt követve. A célzott áttekintés a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok négy kritikus eredményét dolgozta ki, amelyek potenciálisan jelentős következményekkel járhatnak a munkáltatókra és a munkavállalókra nézve. A tanulmány megállapításai azt is sugallják, hogy hatékony stratégiákra van szükség a munkahelyi sérülések kimenetelének javításához, ahol mindkét félnek részesülnie kell a beavatkozásból. Ezen célzottvizsgálat célja az volt, hogy felkutassa és megszilárdítsa a munkába való visszatérést segítő programoknak a munkahelyi sérüléseket követően megváltozott munkaképességű munkavállalókra vonatkozó hatékonyságára vonatkozó meglévő bizonyítékokat.

A fejezet felépítése a következő. A célzott vizsgálatot a második rész ismerteti, amely magában foglalja a munkába való visszatérés programjának előnyeit a fogyatékkal élő munkavállalók számára, a munkába való visszatérés programjának kilátásait munkahelyi sérülés után, valamint a munkáltató számára nyújtott előnyöket. A harmadik részben a rendelkezésre álló legjobb irodalomban található bizonyítékok szintézisét mutatjuk be. A megbeszélés rész elmagyarázza a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok előnyeit és lehetőségeit a sérült munkavállalók és munkáltatók számára. Az értekezés a következtetésekkel zárul.

2.2 MÓDSZEREK

Ez a tanulmány egy átfogó áttekintés, amely mélyreható és releváns anyagokat azonosít számos forrásból és kutatási megközelítésből. A szisztematikus felülvizsgálatokról és metaelemzésekről való jelentés során a PRISMA ScR módszertanát is követtük (Moher és mtsai., 2016). Célja a jelentés nyitottságának és teljességének növelése, valamint annak biztosítása, hogy a kritikus információkat ne hagyják figyelmen kívül. A kutatási jelentésnek öt lépése van: a kérdés meghatározása, a releváns tanulmányok megkeresése, tanulmányok megfontolása, adatok megjelenítése, következtetések és következtetések generálása (Arksey és O'Malley, 2005; Pham és mtsai, 2014; Vesztfália et al., 2021). Ez a kutatás azt vizsgálta, hogy a munkába való visszatérés hogyan érinti a munkahelyi balesetet követően megváltozott munkaképességű munkavállalókat.

Átfogó felülvizsgálatot végeztünk a WoS, a PubMed és a Scopus használatával. Az összes releváns 2012–2022-es kiadvány felfedezéséhez széles körben kerestünk. A bevont vizsgálatok megfeleltek az RTW-nek, a társadalombiztosításnak, a munkahelyi sérüléseknek és az esetjelentéseknek, a randomizált klinikai vizsgálatoknak, a megfigyeléses vizsgálatoknak vagy a kohorsz kutatási módszereknek.

Miután áttekintettük a címeket, kivonatokat és teljes szövegeket, amelyek a "munkába való visszatérés" ÉS a "munkaképtelenség*" ÉS a "foglalkozás* sérülés" kulcsszavakat tartalmazzák, számos cikket irrelevánsként eltávolítottunk. A felülvizsgálati dokumentumok, kivonatok, a nem munkahelyi sérülések vagy betegségek, a nem társadalombiztosítási visszatérés a munkába és a nem angol nyelvű kutatások kizárásra kerültek. Ez az áttekintő tanulmány tiszteletben tartja a kutatási probléma hatókörét, beleértve a populációt, a beavatkozást és az eredményeket, azáltal, hogy intenzíven összpontosít a kutatási kérdésre a vizsgálat és az azonosítás minden szakaszában, különösen a szűrésben.

A Rayyan AI segített kinyerni azokat a releváns tanulmányokat, amelyek megfeleltek a hatókör-felülvizsgálati felvételi követelményeknek. Először importálta a Mendeley-idézetet. Három bíráló egymástól függetlenül átvilágította a címeket és az absztraktokat, és áttekintette az összes tanulmányt. Ebben a lépésben egy harmadik fél megvizsgálta a konfliktusok megoldására irányuló munkát. Végül összegyűjtöttük a vonatkozó adatokat minden támogatható vizsgálatból, és szintetizáltuk az eredményeket. Megvizsgáltuk a dokumentum főbb irodalmát, demográfiai adatait, stratégiáit és gondozási eredményeit.

2.3 EREDMÉNYEK

Ez az áttekintőtanulmány 401 Pubmed, 44 WoS és 121 Scopus cikket talált, amelyeket a duplikátumok törlése után 530 cikkre csökkentettek, és csak nyolc felelt meg a beválasztási kritériumoknak. Ez a tanulmány megvizsgálja a funkcionális helyreállítási programokat, a munka reintegrációját, az orvosi szükségletek kielégítését, a munkába való visszatérés tanúsítását, a munkavállalók tudatosságát az egészség helyreállításával kapcsolatban, a munkahelyi fogyatékoság kezelését és a szakmai rehabilitációs beavatkozásokat. Az eredmények azt sugallják, hogy a munkába való visszatérés programjai javítják a fizikai funkciókat, az életminőséget és a rokkantsági napokat krónikus mozgásszervi betegségekben és az építőmunkások igényeiben. Ez a tanulmány hangsúlyozza továbbá a munkába való visszatérés fontosságát az orvosi és gazdasági szükségletek kielégítésében, valamint azokat a tényezőket, amelyek befolyásolják a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok végrehajtását és hatékonyságát, mint például a rehabilitációs beavatkozás, a tanúsítás, a munkavállalók tudatossága és a munkakörnyezet. Így a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokat sikeressé tevő tulajdonságok és körülmények ismerete segíthet a sebesült vagy fogyatékkal élő embereknek felépülni és visszailleszkedni a munkaerőpiacra. Ez a tanulmány egy átfogó áttekintés, amely mélyreható és releváns anyagokat azonosít számos forrásból és kutatási megközelítésből. Ez a fejezet tanulmány tükrözte a kutatási probléma hatókörét, beleértve a

populációt, a beavatkozást és az eredményeket, intenzíven összpontosítva a kutatási kérdésre a kitermelés és az azonosítás minden szakaszában, különösen a szűrésben.

2.4 MEGBESZÉLÉS

A legfontosabb megállapítások rávilágítanak arra, hogy a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok mennyire hatékonyak a munkahelyi balesetek miatt fogyatékosná vált munkavállalók visszailleszkedésének elősegítésében, és ezáltal ígéretes kilátásokat kínálnak általános életminőségük javítására. Annak érdekében, hogy meggyőződjünk a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságáról a munkahelyi balesetek következtében fogyatékosná vált egyének esetében, az elemzésben szereplő tanulmányokat aprólékosan megvizsgáltuk befolyásuk szempontjából. Az elvégzett vizsgálatok a hatékonyság területeinek azonosítását eredményezték, ahol minden terület különböző aldimenziókat foglal magában, amelyeket a kutatásra gyakorolt hatásuk különböztet meg. A területek vizsgálatát azzal a céllal végezték el, hogy értékeljék a munkába való visszatérésre irányuló program általános hatékonyságára gyakorolt hatásukat. A kategorizálás és értékelés folyamata számos olyan tényezőt tárt fel, amelyek befolyásolják a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságát a korlátozott képességű egyének esetében. A tanulmány több országban, nevezetesen az Egyesült Államokban, Kanadában, a Koreai Köztársaságban, Izraelben, Olaszországban és Hollandiában végzett kutatások átfogó elemzését foglalta magában. Ez a vizsgálat kifejezetten a különböző populációkat célozta meg és különféle kutatási terveket alkalmazott a téma átfogó vizsgálatának biztosítása érdekében. Az empirikus bizonyítékok azt mutatják, hogy a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok, például a funkcionális helyreállítási programok (FRP-k) és a munkahelyi fogyatékoságkezelési program (WDMP) végrehajtása ígéretes a munkával összefüggő fogyatékossgal élő egyének fizikai funkcionális javításában. Az orvosi követelmények teljesítését és a munkába való visszatérés igazolását magában foglaló beavatkozások bizonyították, hogy képesek növelni a munkába való sikeres visszatérési törekvések arányát. A munkahelyi betegségek kezelésére és megelőzésére (WDMP) irányuló kezdeményezések végrehajtása bizonyítottan pozitív hatással van a termelékenység növelésére és a munkával kapcsolatos korlátok enyhítésére. Ezenkívül a munkaerőbe való visszailleszkedés jelentős gazdasági előnyökkel járhat, javíthatja az általános jólétet, elősegítheti a munkavállalók mélyebb megértését szakmai hozzájárulásuk jelentőségéről, és utakat kínálhat az optimális egészség eléréséhez családi és közösségi szférájuk szerves részeként. A fent említett megállapítások jelentős következményekkel járnak a klinikai gyakorlat területére és a foglalkozási rehabilitáció bizonyítékaira nézve. Azt javasolják, hogy a rehabilitáció bevonása a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokba javíthatja a különböző eredményeket azon munkavállalók számára, akik a munkával kapcsolatos sérülések következtében képességeikben korlátozottságot tapasztalnak.

2.5 KÖVETKEZTETÉS

Ez az áttekintés azt támasztja alá, hogy mind a munkáltatók, mind a munkavállalók lépéseket tehetnek a munkahelyi sérülések eredményeinek javítása érdekében. A munkáltatók olyan programokat dolgozhatnak ki, amelyek helyreállítják a fizikai funkciókat és egyszerűsítik a sérült munkavállalók munkába való visszatérését. Ez növelheti az alkalmazottak jólétét, elégedettségét, termelékenységét, és csökkentheti a sérülés miatt elvesztett munkanapok pénzügyi nehézségeit. A munkahelyi sérülésekkel küzdő munkavállalók olyan szolgáltatásokat és megoldásokat igényelhetnek, amelyek segítik őket a rehabilitációban és a munkába való visszatérésben. Az eredmények azt mutatják, hogy a vállalkozások és a munkavállalók számára előnyök lehetnek a munkahelyi sérülések kezelésének hatékony módszerei. A felülvizsgálat azonban azt is megjegyzi, hogy számos tényező befolyásolhatja a munkába való visszatérési programok sikerét, beleértve az orvosi követelményeket, a tanúsítást és a rehabilitáció fontosságának ismeretét.

3. FEJEZET : A fogyatékoság kezelése

2. altanulmány: Fogyatékkal élő munkavállalók esetkezelése Indonéziában A MUNKAHELYI BALESETEK MIATT FOGYATÉKKAL ÉLŐ MUNKAVÁLLALÓK KEZELÉSE INDONÉZIÁBAN: ESETTANULMÁNY A MUNKÁBA VALÓ VISSZATÉRÉSI PROGRAMRÓL

3.1 BEVEZETÉS

A fogyatékkal élők esetkezelési szolgáltatásai hatalmas fejlődésen és megvalósításon mentek keresztül. Az "esetkezelés" kifejezés olyan eljárások sorozatára utal, amelyeket szisztematikusan hajtanak végre, és amelyek magukban foglalják a menedzsmentet, az elkötelezettséget, a kapcsolatot és az értékelést. Az ipari sérülések növekvő előfordulása arra készítette az esetkezelést, hogy integrált egészségügyi ellátást hozzon létre a veszélyeztetett alkalmazottak számára. Az esetkezelés összefüggésében a (Dieterich et al., 2017) munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékony elméleti keretének egy ICF-en alapuló biopszichoszociális modellen kell alapulnia, amely figyelembe veszi a sérült vagy fogyatékkal élő munkavállalók fizikai, pszichológiai és szociális szükségleteit, azzal a céllal, hogy javítsa a munkavállalók képességeit és megfelelő munkahelyi alkalmazkodást biztosítson a fizikai vagy pszichológiai korlátok figyelembevételére érdekében. Ez a megközelítés túlmutat a fizikai sérülések vagy fogyatékoságok kezelésén, és foglalkozik a munkavállaló jólétének pszichológiai és szociális szempontjaival is, biztosítva a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok holisztikus és átfogó megközelítését az esetkezelési kontextusban. (S.J. és mások, 2009; Vermeulen és mások, 2009)

A munkahelyi sérüléseknek és betegségeknek valószínűleg messzemenő kulturális hatásai voltak. Az áldozat megélhetési képessége veszélybe kerülhet e balesetek miatt. A munkavállalók ebben az esetben bevételtől esnek el, mivel csökkent a feladataik elvégzésére vagy irányítására való képességük. Ennek egyetlen módja az, ha a munkavállaló sérülést szenved vagy betegség alakul ki munka közben. Még pusztítóbb lett volna, ha a sérült munkavállaló egyben a család elsődleges jövedelemforrása is lenne. A munkavállalók fogyatékoságuk jellegéből adódóan tartósan hátrányos helyzetbe kerülhetnek. Az intenzív terápia és rehabilitáció minden további ülését a depresszióhoz való visszatérés és az élet iránti érdeklődés hiánya jellemzi a kezelés által okozott radikális változások miatt. A fogyatékkal élő munkavállalók sokat profitálhatnak a rehabilitációból és a terápiából, továbbá jelentős mértékben profitálhatnak barátaik támogatásából és segítségéből is. (Lax és Klein, 2008)

Ezenkívül az indonéz kormány felismerte egy olyan program és stratégia létrehozásának fontosságát is, amely megakadályozhatja a fogyatékosággal élő emberek (PwD) erőszakos eltávolítását a munkaerőből. A legfrissebb számok azt mutatják, hogy a fogyatékosággal élő emberek száma, akik marginalizálódnak vagy eltávolítják őket a munkaerőpiacról, 2016-ban meghaladta a 7 milliót, ami az indonézai fogyatékosággal élő emberek becsült teljes összegének 3,74% -a. Ez a szám lényegesen jelentősebb lenne, ha a már dolgozó sérültek a munkahelyi sérülés miatt elveszítenék a munkájukat. Nincs olyan szabályozás vagy kormányzati szerv, amely lehetővé tenné számukra, hogy a globális gazdaságban maradjanak. A munkába való visszatérés program egy másik megközelítése ennek a kihívásnak, amely lehetővé teszi a sérülést szenvedett munkavállalók számára, hogy készen álljanak a munkára, megfelelő kezelést és gyógyulást kapjanak. (ILO, 2017)

A 15–65 év közötti produktív fogyatékosággal élő személyeket aktívnak vagy inaktívnak minősítették. A fogyatékosággal élő személyek munkaerőpiacról való kirekesztettségének jelensége meghaladta az érintett fogyatékosággal élő emberekhez viszonyított arányt. Az inaktív fogyatékosággal élő személyek azokra utalnak, akik nem vállalnak háztartási feladatokat, vagy tanulmányokat folytatnak, de még csak nem is dolgoznak. Mivel a fogyatékosággal élő személyeknek korlátozott lehetőségeik vannak a formális szektorban való munkavégzésre, az informális szektor a fogyatékosággal élő személyek legjelentősebb preferenciája. (Awang és mtsai.,

2016)

Emellett a fogyatékos személy a károsodás ellenére jellemzően alacsonyabb bért kap, mint a nem fogyatékos munkavállalók. Természetesen a fizikai fogyatékoság örökletes lehet vagy talán baleset vagy betegség miatt alakulhat ki. A genetikai vagy örökletes fogyatékoságtól eltérően a sérülés miatt fogyatékosággal élő emberek különleges figyelmet igényelnek mentális egészségük kezelésére vonatkozóan. Ezért azokat a munkavállalókat, akik munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés következtében sérülést szenvedtek, be kell vonni a munkába való visszatérés programjában részt vevő átfogó rehabilitációba. (Halimatussadiyah et al., 2014)(Scully, 2014)(Hyland, 1998)

A munkába való visszatérés programjának célja a fogyatékkal élő munkavállalók segítése és annak biztosítása, hogy helyzetük ne szakítsa ki őket a produktív munkaerőből és helyezze át az alulfoglalkoztatottakéba. Eddig a munkába való visszatérés módszere csak a szakmai rehabilitációra összpontosított. A rehabilitációt kulcsfontosságú tényezőnek tekintik a munkába való visszatérésre irányuló program hatékonyságának eldöntésében. Mindazonáltal más tényezők is hozzájárultak a munkába való visszatérés programjának kedvező hatásához, mint például a környezeti feltételek és a munkahelyi fejlesztések, amelyek megfelelőek lehetnek a fogyatékosággal élő munkavállalók számára. (Conroy, n.d.)(Young és mások, 2005)

Indonézia éppen csak elkezdte a munkába való visszatérési programot, amelyben a munkahelyi baleseti ellátások programjának fejlesztése korábban korlátozott lefedettséggel rendelkezett. Kezdetben az indonéz Nemzeti Szociális Biztonsági Ügynökség a Foglalkoztatásért (BPJS Ketenagakerjaan) kezelte a munkahelyi baleseti ellátást. Ennek ellenére a jelenlegi szabályozás értelmében kizárólag formális munkavállalók vehetnek részt a munkába való visszatérési programban. Ez magában foglalja azokat a vállalatokat is, amelyek megállapodást kötöttek a BPJS Ketenagakerjaannal, hogy bevonják alkalmazottaikat a programba, ha a munkavállalók alkalmanként munkahelyi balesetet vagy betegséget szenvednek, és potenciálisan fogyatékkal élnek. A közelmúltban a munkahelyi balesetbiztosítás előnye pénzbeli juttatás és orvosi szükségleteken alapuló orvosi kezelés volt. A munkába való visszatérés folyamata során a BPJS Ketenagakerjaan esetenként segítséget nyújtanak a sérült munkavállalónak a balesettől kezdve, amely folyamatosan meghatározza az RTW tervét, mielőtt a sérült munkavállalók munkába állnának.(Siregar, 2017)

Mindazonáltal a munkába való visszatérés rendszere előnyös célkitűzéseinek teljessége érdekében aggályok merültek fel azzal kapcsolatban, hogy a munkába való visszatérés és az új jogszabályok lényegében lehetővé tehetik-e a fogyatékkal élő munkavállalók számára, hogy továbbra is ugyanabban a munkakörben dolgozzanak, mint a baleset előtt. A tanulmány foglalkozott a munkába való visszatérés mechanizmusának előnyeivel, telepítésével és akadályaiival. Az új stratégia fontosságának megvitatása és a munkába való visszatérés programjára irányuló új stratégia végrehajtása magában foglalná annak magyarázatát, hogy a munkába való visszatérés programja milyen nagyságrendben segíti a fogyatékkal élő munkavállalókat munkahelyi baleset után.

E célból a munkába való visszatérést célzó programot kellett volna végrehajtani az esetlegesen felmerülő potenciális kockázatok csökkentése érdekében. A sérülés és a munkahelyi rendellenesség maradványaként sérült vagy fogyatékos munkavállalók támogatása érdekében a társadalombiztosítási szervnek számos konkrét szempontnak kell megfelelnie. Például a gyógyszerek, az egészségbiztosítás, az orvosi ellátások magas költségei, valamint az eltartottak juttatása, ha a családfenntartó munkahelyi sérülés vagy baleset miatt meghal. A munkába való visszatérési szolgáltatás annak biztosítása szempontjából is fontos, hogy a fogyatékkal élő munkavállaló nyugdíjba vonulása után is megtartsa fizetését és visszatérjen korábbi munkáltatójához.

Ehhez képest a munkába való visszatérés kezdeményezése gyakran több előnyt kínál a munkavállalók és a munkáltatók számára, mivel ösztönzi a gyógyulást, csökkenti a forgalmat, rehabilitációt biztosít, és ezáltal segíthet a munkáltatónak fenntartani a jövedelmezőséget a kudarc ellenére. A korábbi kutatások főként a munkába való visszatérésre irányuló kezdeményezés hasznosságára és a munkába

való visszatérés folyamatában való korai részvételre összpontosítottak. A vizsgálat feltárta, hogy a munkába való visszatérési rendszer általában minimalizálja a fogyatékkal élő munkavállalók munkahelyi felügyeletét vagy szabadnapjait. Időközben a korai fellépés nemcsak a munkáltatónak, hanem maguknak a munkavállalóknak is segítene.

A korai felismerés révén a sérült munkavállaló a lehető leggyorsabban visszavezethető a munkába. A holland RAT program értelmezése pesszimizálóan tűnik, amely leírja, hogy a vezetőség és az alkalmazottak megerősítették, hogy a munkába való visszatérés programja még kevesebb segítséget nyújtott a munkába való visszatérés résztvevőinek. Ezzel párhuzamosan empirikus bizonyítékok vannak arra, hogy az egyszerű tájékoztatás, valamint a munkába való visszatérés és a munkahelyi baleseti ellátások rendszere csodálatos megértést nyújt a sérült munkavállalók számára. A kísérletben részt vevő 141 fogyatékkal élő munkavállaló bevonásával végzett empirikus vizsgálat eredménye, amelyben a sérült munkavállalók 72,3% -a számolt be arról, hogy a munkába való visszatérési program ösztönző hatással volt a munkába való visszatérési program megértésére. Ezenkívül a kollégák és a vállalat fogyatékkal élő munkavállalóról alkotott felfogása szintén döntő tényező a munkába való visszatérési program hatékonyságában. Egy bizonyos küszöb elérésekor a munkába való visszatérés használható a nyújtott egészségügyi ellátás és rehabilitáció sikerének mutatójaként. (Lammertek et al., 2016) (Lai és mtsai., 2017)

A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok fogyatékkal élő munkavállalók számára jelentett potenciális kihívásainak és előnyeinek kezelése érdekében e tanulmány célja, hogy megvizsgálja a munkába való visszatérés jelenlegi programjának hatékonyságát az indonéziai munkahelyi balesetek miatt fogyatékkal élő munkavállalók kezelésében az érdekelt felek szempontjai alapján. Ezt egy átfogó adatgyűjtési folyamat lefolytatásával érik el, amelynek célja a munkába való visszatérésre irányuló program különböző aspektusaira vonatkozó információk összegyűjtése, beleértve annak előnyeit, kihívásait és a fogyatékkal élő munkavállalók munkaerőpiacra való visszailleszkedésének elősegítésére gyakorolt hatását. A tanulmány megállapításai betekintést nyújtanak a munkába való visszatérés jelenlegi programjának erősségeibe és gyengeségeibe, és hozzájárulnak az indonéziai fogyatékkal élő munkavállalók irányításának javítását célzó stratégiák kidolgozásához.

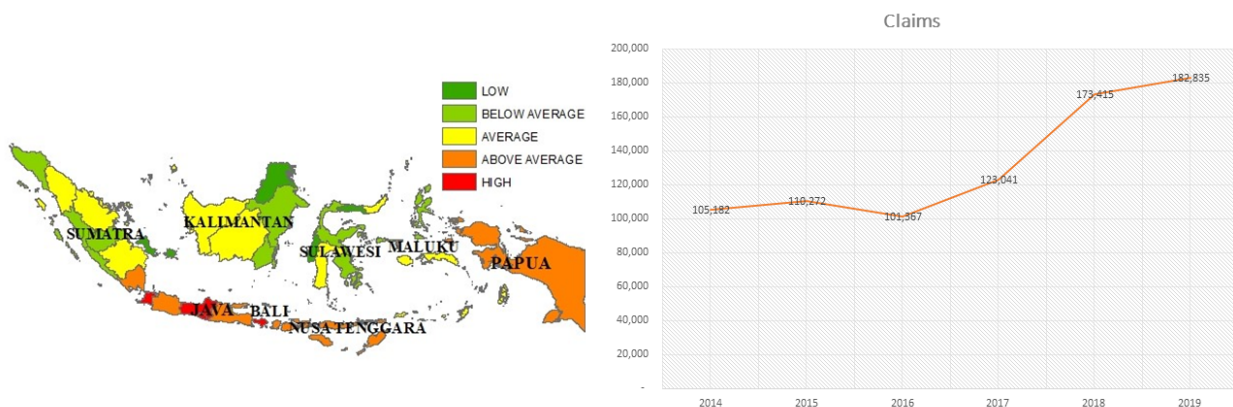
3.2 MÓDSZEREK

Ebben a fejezetben egy esettanulmány módszertanát alkalmaztuk a munkába való visszatérés programjának vizsgálatára. Ez a program átfogó keretként szolgál a fogyatékosok kezelésére Indonéziában, amely magában foglalja a különböző szempontokat, például az orvosi, szakmai és pszichoszociális rehabilitációt. A tanulmány elsődleges célja a bonyolult dinamika mélyreható vizsgálata volt, amely magában foglalja a környezetet, a körülményeket és a kontextuális tényezőket, amelyek a már meglévő vizsgált programot lefedték. A tanulmányt az Indonéz Nemzeti Foglalkoztatási Társadalombiztosítási Ügynökség (BPJS Ketenagakerjaan) égisze alatt végezték. A regionális és fiókirodák egy meghatározott alcsoportját, amelyet a munkába való visszatéréssel kapcsolatos esetek legnagyobb száma jellemez, gondosan választották ki statisztikai mintának ehhez a vizsgálathoz. A tanulmány magában foglalta a résztvevők kiválasztását szigorú megközelítéssel, amely kombinálta a stratégiai, kritériumalapú és célirányos véletlenszerű mintavételi technikákat. A résztvevők olyan esetmenedzserekből álltak, akik aktívan részt vettek a munkába való visszatérés folyamatának keretében a munkahelyi balesetek kezelésében. A félig strukturált interjúk 2021. február 2. és február 26. között készültek. Az interjúkhoz használt irodák kiválasztása a 10 legmagasabb igényarány és a munkába való visszatérésre vonatkozó 2014 és 2019 közötti adatok elemzésén alapult. A Covid19-világjárvány és a szükséges népegészségügyi intézkedések ezt követő végrehajtása fényében az interjúkat távolról, online platformokon keresztül került elkészítésre. Jelen tanulmány megalapozott elméletet használt módszertani megközelítésként az adatelemzéshez, különös tekintettel a Python programozási nyelv és az ArcGIS szoftver integrálására. Ez az integráció megkönnyítette a

követelésadatokra vonatkozó leíró prezentációk létrehozását. A félig strukturált interjú megközelítés alkalmazása ebben a tanulmányban feltáró és empirikus szándékkal történt, azzal a céllal, hogy megállapítsa a munkába való visszatérés folyamatainak belüli mintákat és koherenciát. A vizsgálat eredményei értékes betekintést nyújtottak, amelyek hozzájárultak egy mindenre kiterjedő fogalmi modell kialakításához a további vizsgálatokhoz, kiemelve az összegyűjtött empirikus bizonyítékok kritikus fontosságát.

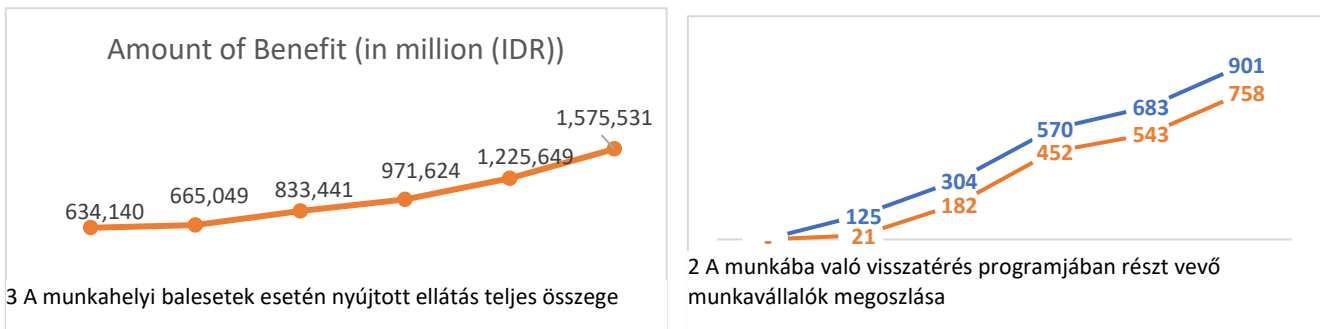
3.3 EREDMÉNYEK

Az adaptív visszatérési programot Indonéziában 2015-ben indította el a BPJS Ketenagakerjaan. Az e kezdeményezésekből nyert tapasztalatok rávilágítanak a kezdeményezések sikerének értékelésére szolgáló erős nyomonkövetési és értékelési mechanizmus bevezetésének fontosságára. 2015 óta a BPJS Ketenagakerjaan elkötelezett esetenmenedzser segítségével támogatja a résztvevőket a munkapiacra való visszailleszkedésre való felkészülésben. Ez az átfogó stratégia számos elemet vesz figyelembe, például a fizikai erőnlétet, a család támogatását, a környezetvédelmi aggályokat és a feladatok fogyatékosági problémákkal való összeegyeztethetőségét. A Munkahelyi Balesetbiztosítás (JKK) egészségügyi szolgáltatásokat és oktatási támogatásokat kínál. A sűrűn lakott ipari területeken 2015-ben indított munkába való visszatérési program 68 824 vállalati szervezet támogatását élvezte, elősegítve 901 munkavállaló reintegrációját 2019-ig. A 2014 és 2019 közötti adatok elemzése az igények csökkenését és az ellátások növekedését jelzi. 2014-ben nem volt munkába való visszatérési program, ami különbözik az ellátások növekvő tendenciájától, amely 2019-re elérte az 1 575 531 millió rúpiát. A bejelentett állítások csökkenése jelzi a program hatékonyságát, amely 2020-ban érte el legmagasabb pontját. A programfejlesztés magában foglalja az ellátások lefedettségének növelését azáltal, hogy az előre meghatározott határoktól az orvosi követelmények által meghatározott korlátlan mértékben elmozdul.

1 A munkahelyi balesetbiztosítással kapcsolatos összes kárigény megoszlása

A RTW program a 2015 eleji 125-ről 2019 decemberére 901-re nőtt, ami figyelemre méltó növekedési ütemet mutat. Ezenkívül a program lenyűgöző 85% -os arányt ért el az egyének sikeres munkaerőpiaci reintegrációjában. A kutatás során 7,75% -kal nőtt a részvétel és 39,2% -kal javult a munkába

3 A munkahelyi balesetek esetén nyújtott ellátás teljes összege

2 A munkába való visszatérés programjában részt vevő munkavállalók megoszlása

való visszatérés aránya. A résztvevők egy része orvosi rehabilitációban és foglalkoztatási képzésben vett részt, míg 16,43% -uk nem tudott megfelelően visszailleszkeszteni. Az adatgyűjtési folyamat félig strukturált interjúk készítéséből állt, hogy betekintést nyerjenek az esetkezelők szerepébe, a végrehajtás kihívásaiba és az érdekelt felek támogatásának szintjébe a program három területén.

A folyamat három szakaszból áll: kezdeti azonosítás, teljes értékelés és a stratégiai intézkedések terve egy strukturált esetkezelési cikluson belül.

3.4 MEGBESZÉLÉS

A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságának biztosítása érdekében elengedhetetlen olyan szisztematikus esetkezelési stratégiák végrehajtása, amelyek prioritásként kezelik egy jól meghatározott rendszer létrehozását, a lehetséges akadályok azonosítását és a megfelelő beavatkozások végrehajtását. A legújabb kutatási eredmények rávilágítottak a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokon belüli kevésbé intenzív módszerek hatékonyságára. A kifinomult beavatkozások, amelyek magukban foglalják a foglalkozási elemeket és a munkába való visszatérés koordinátorait, fokozott sikerrátát mutatnak, különösen a mozgásszervi betegségekben szenvedők körében. A módszeres esetkezelési stratégia végrehajtása a munkába való visszatéréssel foglalkozó hozzáértő esetmenedzserek szakértelmével párosulva arra szolgál, hogy optimalizálja az eredményeket a munkahelyi sérülésekkel vagy betegségekkel küzdő egyének számára. A különböző kompetenciákkal felruházott esetmenedzserek nélkülözhetetlen szerepe rendkívül fontos a betegek igényeinek megállapításában. Mindazonáltal fontos elismerni, hogy Indonézia bizonyos akadályokkal szembesül az egészségügy területén, különösen az egészségügyi létesítmények korlátozott infrastruktúrája és az érdekelt felek írástudásának eltérő szintje miatt. Ezek a tényezők viszont közvetlen hatással vannak a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok eredményességére és hatékonyságára. A szabályozási kérdések, az érdekelt felek jóváhagyása és a Covid19-világjárvány következményei további akadályokat jelentenek ebben az összefüggésben. A telemedicina integrálása a munkába való visszatérés programjába a folyamatban lévő világjárvány közepette ígéretes megoldási utat jelentett, bár bizonyos szabályozási és kulturális akadályokba ütközött. A jövőbeni kutatások arra törekedhetnek, hogy megvizsgálják a esetmenedzserek hatáskörének kibővítésének következményeit a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságára, miközben elismerik a tanulmány eredendő korlátait, például a minta földrajzilag korlátozott hatókörét és az átfogó egészségügyi perspektíva értékelésének szükségességét.

3.5 KÖVETKEZTETÉS

Az RTW program segíti a munkahelyi balesetet szenvedett indonéz munkavállalókat fogyatékoságuk kezelésében. Az indonéz munkába való visszatérés programja sikeres végrehajtásának biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy az esetmenedzserek számos személyes készséggel rendelkezzenek és magas szintű írástudásról tegyenek tanúbizonyságot. Emellett hatékonyan kell kezelniük a különböző végrehajtási kihívásokat, beleértve, de nem kizárólagosan a szolgáltatók elérhetőségével, a munkáltatói és kormányzati támogatással, valamint az érdekelt felek megítélésével kapcsolatos kérdéseket. Átfogó rehabilitációs szolgáltatásokra van szükség az ipari sérülésekkel vagy betegségekkel küzdő munkavállalók számára, és megállapítható, hogy a szabályozási intézkedések önmagukban nem tudják biztosítani a munkavállalók bevonását. A munkába való visszatérés fogyatékos munkavállalókra vonatkozó programjának eredményei, az esetmenedzserek tapasztalatai és a program gazdasági hatása további tanulmányozást igényel.

4. FEJEZET : Életminőség és munkaképesség

3. altanulmány: A fogyatékkal élő munkavállalók életminőségi és munkaképességi indexe A FOGYATÉKOSSÁGGAL ÉLŐ MUNKAVÁLLALÓK MUNKÁBA VALÓ VISSZATÉRÉSI PROGRAMJÁNAK ELEMZÉSE A PANDÉMIÁS COVID-19 IDEJÉN AZ ÉLETMINŐSÉG ÉS MUNKAKÉPESSÉG INDEX FELHASZNÁLÁSÁVAL: KERESZTMETSZETI TANULMÁNY

4.1 BEVEZETÉS

A COVID-19 2019 novembere óta tartó globális kitörése világszerte arra készítette a kormányokat, hogy kiigazítsák a munkahelyi balesetbiztosítási programokat, és intézkedéseket foglaljanak magukban a világjárvánnyal kapcsolatos kihívások kezelésére. A 28 kínai tartományi kormány körében a járvány korai szakaszában végzett tanulmány kiemelte a helyi intézmények kulcsfontosságú szerepét a társadalmi távolságtartás és a gazdasági fellendülés kiegyensúlyozásában. Az Egészségügyi Világszervezet rendeleteket adott ki a járvány megfékezésére. Indonéziában a COVID-19 hatása több mint száz halálesetet, a gazdaságot és a munkavállalók életminőségét érintő vállalati csődöket tartalmazott. A testi fogyatékkal élő személyek fokozott COVID-19 kockázatokkal és kihívásokkal szembesültek a mindennapi tevékenységek során. Az érdekelt felek a (Stahl & MacEachen, 2021)(Li és mtsai., 2021) munkába való visszatérés résztvevőinek alapvető egészségi állapotára összpontosítottak, különösen azokra, akiknek egészségügyi problémáik vannak. Az RTW program Indonéziában, egy egyedülálló társadalombiztosítási kezdeményezés, átfogó rehabilitációs programot kínál, amely orvosi, szakmai és pszichológiai szükségleteket kezel esetenedzseri segítséggel. A BPJS Ketenagakerjaan pénzübeli és természetbeni juttatások kombinációját nyújtja, beleértve az RTW programot is, amely támogatja a munkahelyi sérülésekből vagy betegségekből felépülő egyéneket. A munkába való visszatérés programja segíti a fogyatékkal élő munkavállalókat abban, hogy visszanyerjék fizikai és szellemi képességeiket a munkába való zökkenőmentes visszatérés érdekében. A szabályozási erőfeszítések ellenére a társadalmi megbélyegzés továbbra is fennáll, akadályozza az egyenlő munkalehetőségeket és hozzájárul a fogyatékkal élők munkahelyi megkülönböztetéséhez. A munkába való visszatérés programja a munkaerő visszailleszkedésének támogatásával és elhelyezésével kívánja csökkenteni ezt a diszkriminációt. A tanulmány célja, hogy feltárja az életminőség és a munkaképességi index közötti dinamikus kapcsolatot a fogyatékkal élő munkavállalók körében, elemezve a fogyatékoság kezelését a munkába való visszatérés programján keresztül, különösen a COVID-19 járvány idején.(Rapley, 2013)

4.2 MÓDSZEREK

Ebben a fejezetben egy leíró keresztmetszeti tanulmányt végeztünk Indonéziában 2021 januárja és júniusa között. A tanulmány célja az volt, hogy értékelje a munkába való visszatérés programjában aktívan részt vevő fogyatékkal élő személyek életminőségét (QoL) és munkaképességi indexét (WAI). A vizsgálati populáció olyan személyekből állt, akik az Indonéz Nemzeti Foglalkoztatási Társadalombiztosítási Ügynökségnél (BPJS Ketenagakerjaan) jelentkeztek. Ezeket az egyéneket ezután két jól elkülöníthető csoportba sorolták, a munkába való visszatéréssel foglalkozó csoportba és a munkába való visszatéréssel nem foglalkozó csoportba, annak alapján, hogy részt kívánnak-e venni a munkába való visszatérés programjában. A felvételi kritériumok a 18 és 65 év közötti személyekre terjedtek ki, akik aktívan dolgoztak a COVID-19 pandémia időszakában. Az adatkészlet, amelyet Indonézia 34 tartományának esetenedzsereinek szorgalmas erőfeszítéseivel szereztek be, a szociodemográfiai, a fogyatékoság típusára, az életminőségre (QoL) és a munkaképességi indexre (WAI) vonatkozó változók átfogó körét foglalja magában. Ezeket a változókat a jól bevált és validált

WHOQoL-BREF és WAI kérdőívek segítségével értékelték. Az adatok normalitását a Shapiro-Wilk teszt segítségével értékelték, míg az elemzéshez különböző statisztikai teszteket alkalmaztak, beleértve a Mann-Whitney U tesztet, a Pearson korrelációt, a független minta t-próbákat és a Chi-négyzet teszteket. A tanulmány többváltozós logisztikai regresszióanalízist alkalmazott a munkaképességi index (WAI) és az életminőség (QoL) közötti kapcsolat vizsgálatára azoknál a résztvevőknél, akik visszatértek a munkába (RTW) és azoknál, akik nem (nem RTW). Az elemzés számos más változót is figyelembe vett, miközben megtartotta a $p < 0,05$ szignifikanciaszintet és a 95% -os konfidenciaintervallumot.

4.3 EREDMÉNYEK

A szóban forgó tanulmány célja, hogy megvizsgálja a munkába való visszatérés programjának végrehajtását és későbbi eredményeit Indonéziában a Covid19-világjárvány közepette. Ez a kutatás arra törekszik, hogy összehasonlítsa azokat az egyéneket, akik aktívan részt vettek a programban, azokkal, akik nem, annak érdekében, hogy megvilágítsa választásuk lehetséges hatásait és előnyeit. A tanulmány magában foglalta a szociodemográfiai jellemzők értékelését, beleértve az életkort, a nemet, a családi állapotot, a foglalkozást, az oktatást, a munkaidőt és a lakóhelyet a résztvevő kohorszon belül. Jelentős statisztikai eltéréseket figyeltek meg a munkába való visszatérés és a munkába vissza nem térők (RTW) kategóriákba sorolt csoportok között az életkor, a foglalkoztatás időtartama, az életminőség és a munkaképességi index tekintetében. A logisztikai regressziós elemzés eredményei pozitív összefüggést mutattak az életkor és a munkába való visszatérés valószínűsége között. Emellett a foglalkoztatás hosszabb időtartama is pozitív korrelációt mutatott a munkába való visszatérés esélyeivel. Azok a résztvevők, akik visszaillesztek a munkaerőpiacra, általában magasabb életminőséget mutattak különböző területeken, beleértve a fizikai, pszichológiai, társadalmi és környezeti jólétet. A többváltozós logisztikai regresszióanalízis eredményei statisztikailag szignifikáns összefüggést tártak fel a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokban való részvétel és az életminőség környezet-egészségügyi területe között.

A munkaképességi indexszel (WAI) kapcsolatban vizsgálatunk mindkét kohorszban az életkorok széles spektrumát tárta fel, ahol a fogyatékkal élő munkavállalók átlagos WAI pontszáma 39,29 volt. A WAI pontszámok elemzése jelentős eltérést mutatott a munkába visszatérő résztvevők és a nem résztvevők közötti megoszlásban. Pontosabban, a munkába való visszatérés résztvevőinek nagyobb hányada mutatott a "jó" kategóriába eső pontszámokat, míg a nem résztvevők nagyobb arányban mutatták a "rossz" kategóriába sorolt pontszámokat. Az RTW kohorszban a fogyatékossgal élő személyek körében megfigyelt átlagos munkaképességi index (WAI) pontszám figyelemre méltó emelkedést mutatott, és egyetlen alanyt sem soroltak be a "gyenge" tartományba. A tanulmány eredményei potenciális összefüggést mutatnak a munkába való visszatérési programokban való részvétel és a fogyatékossgal élő személyek munkaképességi indexe között. Ez aláhúzza a további vizsgálatok elvégzésének fontosságát az ok-okozati összefüggés feltárása érdekében.

4.4 MEGBESZÉLÉS

A tanulmány eredményei kiemelik a munkába való visszatérés programjának kedvező hatásait a fogyatékossgal élő egyénekre a COVID-19 világjárvány közepette. A megfigyelt adatok azt mutatják, hogy a programban részt vevő egyének jelentősen magasabb szintű életminőséget és munkaképességet mutattak azokhoz képest, akik nem vettek részt a programban. Ez a megállapítás erősen arra utal, hogy a program jelentős mértékű hatékonyságot mutat. Az eredményeket befolyásolhatták a sérülések súlyosságának és motivációjának a csoportok között megfigyelt lehetséges változásai. Lényeges, hogy pozitív korrelációt figyeltek meg a hosszabb ideig tartó munkaszünet és a munkába való visszatéréssel kapcsolatos program előnyben részesítésére való

hajlandóság között. Ez a megállapítás aláhúzza a program vonzerejét azok körében, akik tartós munkanélküliséget tapasztaltak. A munkába való visszatérés programjának eredményei figyelemre méltó hatékonyságot mutattak mind a fizikai, mind a pszichológiai jólét növelésében, miközben sajnálatos módon nem gyakoroltak észrevehető hatást a társadalmi összekapcsolódásra. A tanulmány eredményei határozottan támogatják a munkába való visszatérés programjának végrehajtását, amely válság idején segítséget nyújt a fogyatékossgal élő egyéneknek. Ezek a megállapítások összhangban vannak a témával kapcsolatos jelenlegi szakirodalom jelentős hiányosságával.

Ez az úttörő vizsgálat, amely értékeli az életminőséget (QOL) és a munkaképességi indexet (WAI) a munkába való visszatérés programjában részt vevő fogyatékossgal élő személyek körében a folyamatban lévő világitárvány közepette, jelentős hozzájárulást nyújt értékes betekintés szempontjából. Az eredmények azt sugallják, hogy a program hatékonynak bizonyult az életminőség (QOL) és a munkaképességi index (WAI) javításában, amelyek kulcsfontosságú tényezők, amelyeket figyelembe kell venni, amikor tájékozott politikai döntéseket hoznak a fogyatékossgal élő személyek segítése érdekében nehéz körülmények között. A munkahelyi balesetbiztosítás és a munkába való visszatérés programja szerves részét képezi az egyéni méltóság helyreállítására és a gazdasági részvétel előmozdítására irányuló törekvésnek. Figyelemre méltó az életkor és a munkaidő hatása a munkaképességi indexre. Biztató azonban megfigyelni, hogy a munkába való visszatérés (RTW) program pozitív korrelációt mutat a jobb fizikai egészségügyi eredményekkel. A tanulmány korlátai, például a viszonylag kis mintaméret és a specifikus földrajzi fókusz, további kutatást tesznek szükségessé annak érdekében, hogy átfogó képet kapjunk a munkába való visszatérési programok hatékonyságáról különböző kontextusokban.

4.5 KÖVETKEZTETÉSEK

Összefoglalva, tanulmányunk megállapította, hogy a munkába való visszatérés programja hatékonyan javította a fogyatékossgal élő munkavállalók életminőségét és munkaképességét a Covid19-világitárvány idején, amint azt a munkába való visszatérésben és a nem munkába való visszatérésben részt vevő személyek pontszámai közötti jelentős különbség is mutatja. A politikai döntéshozóknak és a munkáltatóknak fontolóra kell venniük az értékelési eszközök használatát és a visszajelzések gyűjtését a program rendszeres értékeléséhez és a szükséges fejlesztések elvégzéséhez.

5. FEJEZET : Munkaképességi index és kiégés

4. altanulmány: Munkaképesség és kiégés az esetmenedzserek körében A MUNKAKÉPESSÉG ÉS A KIÉGÉS KÖZÖTTI KÖLCSÖNHATÁS AZ EGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓK MINT ESETMENEDZSEREK KÖRÉBEN A VISSZATÉRÉSI PROGRAMOKBAN A COVID-19 JÁRVÁNY IDEJÉN

5.1 BEVEZETÉS

A COVID-19 világitárvány súlyos világméretű következményei jelentős hatást gyakoroltak az egészségügy területére, ezáltal fokozódó félelmeket és kiégést idéztek elő a munkába való visszatérés programjában részt vevő esetmenedzserek körében (Deschner et al., 2020; Fragala és mások, 2021; Godeau et al., 2021). Elismerve az egészségügyi személyzet kiemelkedő jelentőségét az optimális betegellátás biztosításában, a különböző szervezetek nagy hangsúlyt fektetnek a munkába való visszatérés programjának megvalósítására azzal a céllal, hogy növeljék a munkavállalók biztonságát és hatékonyságát. Ez a tanulmány, amely Indonézia 34 tartományában vizsgálja a munkahelyi balesetekkel kapcsolatos programokért felelős esetmenedzserek részvételét, kiemeli a szociokulturális tényezőknek a munkaképtelenségre gyakorolt jelentős hatását és a munkába való visszatéréssel kapcsolatos kezdeményezések hatékonyságát. A munkaképesség és a kiégés bonyolult

kölcsönhatásának megértése kiemelkedően fontos, mivel a kiégés káros hatással van a munkával kapcsolatos képességekre, míg a példamutató munkateljesítmény megelőző tényezőként működik. A foglalkozás-egészségügyi pszichológia területe nagy hangsúlyt fektet a kiégés és a munkaképesség kezelésének fontosságára, különösen a magas stresszszinttel jellemzett egészségügyi környezetben. A félelmetes körülmények fényében számos nemzet sikeresen végrehajtotta a mindenre kiterjedő (Kurnianto, Khatatbeh, et al., 2023)(Mák et al., 2020; Máltai et al., 2017)RTW programot, amely hatékonyan magában foglalja az esetkezelést, az orvosi beavatkozást, a foglalkozási rehabilitációt és a pszichológiai támogatást. Az esetmenedzserek szerves részét képezik a rehabilitációs eljárások megkönnyítésének, közvetítőként szolgálnak a különböző egészségügyi szakemberek, munkáltatók és biztosítók között. Elsődleges céljuk a munkavállalók sikeres munkaerő-piaci visszailleszkedésének támogatása és biztosítása. A munkavállalói érdekvédők szakemberek széles körével működnek együtt annak érdekében, hogy garantálják a munkába való visszatérés folyamatához szükséges megfelelő támogatást. Következésképpen az esetmenedzserek kulcsszerepet játszanak az alkalmazottak egészségének és termelékenységének előmozdításában és megőrzésében. A kutatás hangsúlyozza, hogy további vizsgálatokra van szükség az esetmenedzserek által a világjárványokkal kapcsolatban tapasztalt kihívások, valamint a globális válságok idején a kiégés mérséklését és a munkaképesség javítását célzó beavatkozások hatékonysága tekintetében.

5.2 MÓDSZEREK

Ebben a fejezetben keresztmetszeti tanulmányt végeztek a COVID-19 járvány idején Indonéziában, különösen 2022 májusában és júniusában. A tanulmány elsődleges célja az volt, hogy feltárja a munkaképesség és a kiégési szint közötti lehetséges összefüggést a munkába való visszatérés programjában aktívan részt vevő esetmenedzserek körében. A STROBE irányelveinek megfelelően a tanulmány rétegzett véletlenszerű mintavételi technikát alkalmazott összesen 168 résztvevő gondos kiválasztására. Ezek a résztvevők 89 kijelöltesetmenedzserből és 79 szorgalmas ügyintézőből álltak, akik mindannyian aktívan részt vettek a munkába való visszatérés programjában. Ebben a tanulmányban az adatgyűjtést a Copenhagen Burnout Inventory (CBI) és a Work Ability Index (WAI) kérdőívek felhasználásával végeztük, amelyek Indonézia 34 tartományára kiterjedő átfogó értékelést tartalmaztak. A statisztikai elemzések az orvosi kutatásokban általánosan alkalmazott különböző módszereket ölelték fel, mint például a leíró statisztikák, a korrelációs elemzés, az egyváltozós logisztikai regresszió, az alcsoportelemzés és a nem paraméteres tesztek. Ezeket az elemzéseket az SPSS 25.0 verziójával, a területen széles körben használt szoftverrel végezték. Jelen tanulmány átfogó módszertant alkalmazott azzal a céllal, hogy tisztázza a munkaképesség és a kiégés közötti bonyolult kölcsönhatást az esetmenedzserek körében, figyelembe véve a példátlan COVID-19 világjárvány által támasztott sajátos kihívásokat.

5.3 EREDMÉNYEK

Ez a fejezet egy felmérés eredményeit mutatja be, amely 168 teljes választ kapott (100%-os válaszadási arány, esetmenedzserektől és adminisztrátoroktól). Mivel a változók eloszlása általában nem volt megfelelő, a nem paraméteres vizsgálatot megfelelőnek tekintettük. A kutatási eredmények értékes betekintést nyújtanak az esetmenedzserek és adminisztrátorok demográfiai és foglalkozási jellemzőibe, ezáltal megvilágítva a lakosság által tapasztalt kiégés szintjét. Lényeges, hogy az egyváltozós logisztikai regressziós elemzés eredményei figyelemre méltó összefüggéseket mutatnak az életkor, az iskolai végzettség, a munkaképességi index (WAI) és az ügyféllel kapcsolatos kiégés és a csoportstátusz között. A tanulmány eredményei azt mutatják, hogy az esetmenedzserek különböző szempontokból figyelemre méltó különbségeket mutattak az adminisztrátorokhoz képest. Pontosabban, az esetmenedzserek szignifikánsan alacsonyabb átlagéletkort, magasabb iskolai végzettséget, kiváló munkaképességet és az ügyfelekkel kapcsolatos kiégés alacsonyabb előfordulását

mutatták. A korrelációs elemzések eredményei további támogatást nyújtanak a munkaképességi index (WAI) és a személyes vagy munkahelyi kiégés között megfigyelt fordított kapcsolathoz. Ezek az eredmények aláhúzzák az optimális munkaképesség megőrzésének jelentőségét a kiégés tüneteinek enyhítésében. Ezenkívül érdemes megjegyezni, hogy a különböző demográfiai tényezők, beleértve, de nem kizárólagosan a nemet, a foglalkoztatás időtartamát, a foglalkoztatási státuszt és a lakóhelyet, figyelemre méltó korrelációt mutattak a megfigyelt eredményekkel. Ez arra utal, hogy ezek a tényezők befolyásolhatják a vizsgált változókat. Az ebben a tanulmányban elvégzett átfogó elemzés értékes betekintést nyújt, amely információkkal szolgálhat a munkavállalók jólétének és munkahelyi elégedettségének javítását célzó szervezeti beavatkozásokhoz.

5.4 MEGBESZÉLÉS

A tanulmány megállapításai kiemelik az olyan beavatkozások végrehajtásának rendkívüli fontosságát, amelyek célja a munkába való visszatérés programjában részt vevő esetmenedzserek által tapasztalt magas szintű kiégés enyhítése, különösen olyan válságok idején, mint a folyamatban lévő COVID-19 világjárvány. Bár az esetmenedzserek a kontrollcsoporthoz képest jobb munkaképességről tettek tanúbizonyságot, az ügyfelekkel kapcsolatos fokozott kiégés jelenléte az érzelmi és pszichológiai nehézségekre való hajlamot jelzi. A beavatkozások optimális megközelítése magában foglalja a támogató mechanizmusok megerősítésének, a hatékony stresszkezelési technikák végrehajtásának, az átfogó érzelmi szabályozási képzés biztosításának, a rendszeres eligazítási lehetőségek megkönnyítésének és az alapvető mentális egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosításának elsődleges hangsúlyozását. Ezeket a beavatkozásokat úgy tervezték, hogy fokozzák az esetmenedzserek megküzdési stratégiáit, ezáltal javítva általános jólétüket és szerepükkel járó kihívások kezelésére vonatkozó képességüket. Az esetkezelők és adminisztrátorok között megfigyelt jelentősen eltérő változók közé tartozik az életkor, a munkaképesség és az ügyféllel kapcsolatos kiégés. Ezek az eredmények az egészségügyi személyzet dinamikájára gyakorolt lehetséges következményekre utalnak, különösen a folyamatban lévő világjárvány összefüggésében. A munkaképesség és az ellenálló képesség javítását célzó stratégiák végrehajtása rendkívül fontos a kiégés megelőzésében. Jelen tanulmány értékes betekintést nyújt azokba a demográfiai változókba, amelyek szerepet játszanak a kiégés kialakulásában az egészségügyi szakemberek körében.

Az esetmenedzserek döntő szerepet játszanak a munkába való visszatérés programjának diadalmas megvalósításában, felbecsülhetetlen segítséget nyújtva a munkahelyi sérüléseket szenvedett egyéneknek azáltal, hogy megkönnyítik számukra a munkába való visszatérés bonyolult pályáján való eligazodást. A logisztikai koordináció megkönnyítése mellett ezek az egyének felbecsülhetetlen érzelmi támogatást nyújtanak, ami döntő fontosságú a szorongató és átalakító eseményekkel szembesülő egyének számára. A tanulmány eredményei aláhúzzák az esetmenedzserek fokozott érzékenységét az ügyfelekkel kapcsolatos kiégésre. Ez rávilágít arra, hogy kiegészítő segítségre és erőforrásokra, például mentálhigiénés szolgáltatásokra és képzésre van szükség a kiégés esetmenedzserekre gyakorolt hatásának enyhítéséhez. Elengedhetetlen, hogy a szervezetek kiemelt prioritást biztosítsanak az esetmenedzserek jólétének különböző beavatkozások, például oktatási kezdeményezések, hatékony munkaterhelés-kezelési stratégiák és a munka és a magánélet egészséges egyensúlyának eléréséhez nyújtott átfogó támogatás révén. A munkába való visszatérés programja iránti növekvő kereslet miatt rendkívül fontos, hogy prioritásként kezeljük az esetkezelők egészségének és ellenálló képességének megőrzését. Ez elengedhetetlen ahhoz, hogy a lehető legjobb eredményeket érjük el mind az alkalmazottak, mind az érintett szervezetek számára.

5.5 KÖVETKEZTETÉS

Ez a tanulmány rávilágít a munkaképesség és a kiégés közötti kölcsönhatásra a munkába való

visszatérés programjaiban dolgozó esetmenedzserek körében a COVID-19 világjárvány idején. Az esetmenedzserek magasabb szintű kiégést tapasztalnak, különösen az ügyfelekkel kapcsolatos kiégést, de jobb munkaképességet is mutatnak, mint a kontrollcsoport. Beavatkozásokra van szükség az esetmenedzserek jólétének és munkahelyi elégedettségének javítása érdekében, különösen válság idején, és jobb eredményekhez vezethetnek mind az esetmenedzserek, mind az általuk kiszolgált egyének számára. Ez a tanulmány értékes keretet biztosít a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokban részt vevő egészségügyi dolgozók mentális egészségére gyakorolt világjárványok jövőbeli kutatásához.

6. FEJEZET : Gazdasági értékelés

5. altanulmány: A munkába való visszatérés programjának gazdasági értékelése A MUNKÁBA VALÓ VISSZATÉRÉSI PROGRAM HATÉKONYSÁGÁNAK GAZDASÁGI ÉRTÉKELÉSE MŰTÉT UTÁNI MUNKAHELYI SÉRÜLÉSEK ESETÉN

6.1 BEVEZETÉS

A munkahelyi sérülések komoly aggodalomra adnak okot a munkavállalók, a munkáltatók és a társadalom egésze számára, súlyos gazdasági és társadalmi következményekkel járva. (Adei et al., 2022; Kurnianto, Fehér, et al., 2023; Leigh, 2011; Quinn és mtsai, 2021; Zdanovszkij et al., 2022) A munkavállalók és családjaik munkaképtelenséget, fizetéskiesést és alacsonyabb életminőséget szenvedhetnek e sérülések miatt (Albert, 2013; Cole és mtsai, 2020; Leppink, 2015). A vállalatoknak és az egészségügyi rendszernek orvosi számlákba, termelékenységi veszteségekbe és magasabb biztosítási díjakba is kerülhetnek (Leppink, 2015; Pouliakas & Theodossiou, 2021). A munkába való visszatérésre irányuló hatékony programok fontos módszerré váltak a munkahelyi sérülések csökkentésében, valamint a sérült munkavállalók rehabilitációjának és munkaerő-piaci visszailleszkedésének elősegítésében. A munkába való visszatérést segítő programok támogatják a sérült munkavállalókat abban, hogy biztonságosan és gyorsan visszatérjenek a munkába, miközben védik egészségüket (Szavickij et al., 2020; T., 2014). Az orvosi kezelés, a rehabilitáció, a munkahelyi szállás, az esetkezelés és a munkavállaló-munkáltató-egészségügyi szolgáltató kapcsolata gyakori ezekben a programokban. A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok végső célja, hogy segítsék a sérült munkavállalókat a fizikai, pszichológiai és társadalmi rehabilitációban, valamint a munkahelyi sérülések társadalmi és gazdasági következményeinek csökkentésében. A munkába való visszatérés programjainak vannak potenciális előnyei, de végrehajtásuk és hatékonyságuk országonként és iparáganként eltérő. A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokat befolyásolhatja a sérülések típusa és súlyossága, a foglalkoztatás típusa, az egészségügyi és rehabilitációs erőforrások, valamint a társadalmi és jogi környezet (Bergvik és mások, 2012; Clay és mtsai, 2012; Øyeflaten et al., 2012). Az egyéni jellemzők, beleértve az életkort, a nemet, az oktatást és a pénzügyi helyzetet, valamint a szervezeti és kulturális tényezőket, például a munkahelyi szabályozásokat, a fogyatékosági attitűdöket és a szociális támogató hálózatokat, szintén befolyásolhatják e programok sikerét. Ezek a problémák a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok sikerének alapos tanulmányozását igénylik számos kontextusban, valamint bizonyítékokon alapuló módszerek létrehozását és alkalmazását hatékonyságuk és fenntarthatóságuk növelése érdekében.

Az Indonéz Szociális Biztonsági Ügynökség a Foglalkoztatásról (BPJS) Ketenagakerjaan, amelyet 2015-ben alapítottak a munkavállalói társadalombiztosítási rendszer részeként (Kurnianto, Fehér, et al., 2023), irányítja az RTW programot. A munkavállalók és családjaik társadalombiztosítási kártérítést kapnak munkahelyi sérülésekért, munkaképtelenségért és halálért. Az átfogó és összehangolt munkába való visszatérési program segíti az ipari balesetet szenvedett fogyatékos munkavállalókat a rehabilitációban és a munkába való visszatérésben. A program orvosi ellátást,

rehabilitációt, szakképzést, munkahelyi elhelyezést és esetkezelést kínál az egyes munkavállalók igényeinek megfelelően. Annak érdekében, hogy a munkába való visszatérés egyszerű és sikeres legyen, a munkavállalók, a munkáltatók, az egészségügyi szolgáltatók és más érdekelt felek együttműködnek.

Az ENSZ 2015. évi fenntartható fejlődési céljainak célja a szegénység felszámolása, a bolygó védelme és a jólét biztosítása mindenki számára 2030-ig, a jó egészségre és jólétre (3. fenntartható fejlesztési cél), a tisztességes munkára és a gazdasági növekedésre (8. fenntartható fejlesztési cél), valamint az egyenlőtlenségek csökkentésére összpontosítva. A munkába való visszatérés programja támogatja ezeket. Először is, a program támogatja a 3. SDG-t azáltal, hogy javítja az ipari sérülésekkel küzdő emberek fizikai és mentális egészségét, valamint orvosi és rehabilitációs segítséget nyújt. Másodsor, a kezdeményezés előmozdítja a 8. fenntartható fejlesztési célt azáltal, hogy segíti a fogyatékos munkavállalókat a munkába való visszatérésben, támogatja a tisztességes munkát és a gazdasági növekedést, valamint minimalizálja a munkahelyi balesetek költségeit. A program elősegíti a fogyatékos munkavállalók társadalmi és gazdasági részvételét, és csökkenti az egészségügyi, rehabilitációs és szociális védelmi egyenlőtlenségeket, ami támogatja a 10. fenntartható fejlesztési célt. Így a BPJS Ketenagakerjaan RTW programja kulcsfontosságú szakpolitikai erőfeszítés, amely számos foglalkozási sérülési jellemzővel foglalkozik és előmozdítja a fenntartható fejlődési célokat. Ez a tanulmány a munkába való visszatérés programjának hatékonyságát méri a BPJS Ketenagakerjaan keretében munkahelyi sérülést szenvedett fogyatékos munkavállalók számára, különös tekintettel azokra, akik műtéten estek át. Ez a tanulmány értékeli a BPJS Ketenagakerjaan RTW program azon képességét, hogy segítse a munkahelyi balesetet szenvedett fogyatékos munkavállalókat a gyógyulásban és a munkába való visszatérésben, valamint értékeli továbbá az orvosi ellátás költségeire gyakorolt gazdasági hatásait. Ez a fejezet javítani fogja a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok megértését az elmaradott országokban, és útmutatást nyújt azok máshol történő kidolgozásához és végrehajtásához.

6.2 MÓDSZEREK

Ez a fejezet retrospektív vizsgálati megközelítést alkalmazott, a BPJS Ketenagakerjaan, Indonézia nemzeti biztosítási programjának adatait felhasználva. Az adatok a munkával kapcsolatos balesetekre és megbetegedésekre terjedtek ki. A tanulmány elsősorban a munkavállalók által 2012 januárja és 2022 augusztusa között benyújtott kártérítési igényeket vizsgálta. Ez az elemzés a munkavállalók demográfiai adataival, baleseti sajátosságaival és kártérítési nyilvántartásaival kapcsolatos információkat tartalmazott. Népszámlálási mintavételi módszertant vezettek be, amely magában foglalja azokat az egyéneket, akik sebészeti beavatkozáshoz és munkaképtelenséghez vezető munkahelyi sérülési igényeket nyújtottak be. A kizárási kritériumok magukban foglalták azokat a helyzeteket, amelyek nem jártak műtéttel, azokat az eseteket, amikor a baleset nem okozott károsodást, valamint azokat az eseteket, amikor folyamatban lévő kárigények merültek fel. Az elemzett változók magukban foglalták a betegek demográfiai adatait, a sérülések jellemzőit és az orvosi ellátás sajátosságait, míg az eredménymérések az elveszett időszérülési napokból (LTID) és az orvosi kiadásokból álltak. A megszakított idősorelemzés a munkába való visszatérésre irányuló program műtétet követő gazdasági hatékonyságát értékelte úgy, hogy összehasonlította az elfogadása előtti és utáni időszakokat 10 éven keresztül. Az adatok minőségét alapos szűrési folyamat biztosította, amelynek eredményeként 1 353 beteg vett részt a munkába való visszatérés programjában, és 10 602 eset részesült a szokásos ellátásban. A tanulmány szegmentált regressziós elemzést és grafikus ábrázolásokat használt a trendek értékelésére, míg a kovarianciát a zavaró változók figyelembevételére használták. Az olyan statisztikai szoftverek, mint az SPSS és az R Studio, lehetővé tették az alapos adatelemzést, amelynek szignifikanciaszintjét $p < 0,05$ -nél állapították meg.

6.3 EREDMÉNYEK

Ez a vizsgálat a vizsgált minták különböző jellemzőinek vizsgálatára, valamint a munkahelyi sérülésekre vonatkozó megfelelő leíró statisztikai elemzésekre vonatkozott. Különös hangsúlyt fektettek a fogyatékosági szintek értékelésére és a munkába való visszatérés státuszának ezt követő meghatározására. A tanulmányban szereplő kategóriák magukban foglalják a fogyatékkal élőként vagy nem fogyatékosként besorolt személyeket, valamint azokat, akik sikeresen visszatértek a munkába (RTW) és azokat, akik még nem tértek vissza a munkába (nem a munkába). Az összegyűjtött adatok különböző demográfiai változókból álltak, mint például az életkor és a nem, valamint a kezelési eredmények, a regionális eloszlás, az iparági hovatartozás, az értékvesztés típusa, a baleset helye és a kárigények kifizetése. A leíró elemzés eredményei azt mutatják, hogy a kezelésben részesült egyének jelentős része 25 és 54 év közötti férfi volt. Ráadásul a munkába való visszatérés programjában résztvevők lényegesen nagyobb sikerarányt mutattak (84,0%), mint azok, akik szokásos ellátásban részesültek (20,3%). Ezzel szemben az RTW program résztvevői alacsonyabb sikertelen kimenetelt mutattak (16,0%), szemben a szokásos gondozásban részesülőkkel (79,7%). Ez a megfigyelés a munkába való visszatérésre irányuló program várható eredményességére utal, különösen a fogyatékosággal élő személyek vonatkozásában.

A vizsgálat a munkába való visszatérésre irányuló programnak az időkieséses sérülési napok (LTID-k) előfordulására gyakorolt hatásaival és az orvosi ellátással kapcsolatos kapcsolódó kiadásokkal foglalkozott. A rokkantság longitudinális időintervallumai (LTID-k) statisztikailag szignifikáns csökkenést mutattak a munkába való visszatérés folyamatán átesett résztvevők körében, ami a szakmai tevékenységek gyorsabb újrakezdését jelzi. A munkába visszatérő egyének megfigyelt orvosi ellátási költségei (RTW) kissé alacsonyabbak voltak, átlagosan 766 dolláros kiadással, összehasonlítva azokkal, akik szokásos ellátásban részesültek, amelynek átlagos költsége 790 dollár volt. Az adatok elemzése figyelemre méltó, 25,21%-os csökkenést mutatott a kiesett idősérülési napok (LTID-k) számában, amikor a munkába való visszatérés (RTW) beavatkozásait végrehajtották, ami a programhoz kapcsolódó jelentős hatékonysági szintet jelzi. Mindazonáltal a költségekre vonatkozó eredmények értelmezésekor feltétlenül körültekintően kell eljárni, mivel a költségek pusztán számszerű ábrázolása nem feltétlenül ad pontos képet egy adott szolgáltatás eredendő értékéről. Ezenkívül alapvető fontosságú elismerni a különböző egészségügyi szolgáltatók között esetlegesen fennálló regionális különbségeket vagy eltéréseket.

6.4 MEGBESZÉLÉS

Ez a kutatási törekvés úttörő vizsgálatot jelent egy fejlődő országban, különösen Indonéziában, azzal a céllal, hogy értékelje az RTW program hatékonyságát olyan egyének esetében, akik munkahelyi sérüléseket és későbbi fogyatékoságot tapasztaltak, továbbá sebészeti beavatkozásokon estek át. A tanulmány eredményei felfedték, hogy a munkába való visszatérés programja jelentősen csökkentette az elvesztegetett idősérülési napokat (LTID) és az orvosi ellátás költségeit. Ezek az eredmények arra utalnak, hogy kedvező hatással vannak a gazdasági eredményekre mind az egyének, mind az érintett szervezetek számára. A tanulmány összességében pozitív eredményeinek fényében érdemes megjegyezni, hogy a tőkeigényes szervezetek között potenciális tudáshiány lehet a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok előnyeit illetően. A tudatosság hiánya potenciálisan korlátozott részvételt eredményezhet az ilyen programokban. Nem lehet eléggé hangsúlyozni a kérdés kezelésének fontosságát, mivel alapvető annak biztosítása, hogy a fogyatékkal élő munkavállalók elegendő támogatást kapjanak, ezáltal lehetővé téve számukra, hogy érdemben hozzájáruljanak saját szervezetükhöz. Ez a tanulmány kiemeli az időben történő és megfelelő irányítás jelentőségét a munkába való visszatérés programjain belül, hangsúlyt fektetve a munkavállalók, szervezetek és biztosítók számára nyújtott potenciális előnyökre a termelékenység növelése, a költségek csökkentése

és az általános jólét javítása terén.

Ezeknek a megállapításoknak a következményei jelentős jelentőséggel bírnak a politika és a gyakorlat szempontjából, hangsúlyozva a beruházások növelésének szükségességét és a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok ösztönzését a fejlődő országokban. Jelen tanulmány tisztázza az ezekhez a programokhoz kapcsolódó gazdasági előnyöket, ezáltal jelentősen hozzájárul a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területéhez az egészséggazdaságtan és az eredmények kutatási szempontjából. A bemutatott bizonyítékok értékes betekintést nyújtanak a fejlődő országok politikai döntéshozói és gyakorlati szakemberei számára, útmutatást nyújtva olyan összehasonlítható programok kidolgozásához és végrehajtásához, amelyek célja a munkavállalók gazdasági eredményeinek javítása a munkahelyi sérülésekből való felépülés során. A visszamenőleges kialakítással és az egyetlen forrásból származó adatmintára való támaszkodással járó korlátok ellenére ez a tanulmány átfogó elemzést nyújt a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok gazdasági értékeléséről. A tanulmány eredményei értékes betekintést nyújtanak az ilyen programok hatékonyságába és költséghatékonyságába. Ezenkívül a tanulmány számos olyan területet azonosít, amelyek további vizsgálatokat igényelnek a jövőbeli kutatási törekvések során. Ezek közé tartozik a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokban való korlátozott vállalati részvétel mögöttes okainak feltárása, valamint e programok munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra gyakorolt szélesebb körű következményeinek vizsgálata. E kutatási hiányosságok kezelésével a jövőbeli tanulmányok hozzájárulhatnak a munkába való visszatéréssel kapcsolatos program gazdasági következményeinek és potenciális előnyeinek árnyaltabb megértéséhez.

6.5 KÖVETKEZTETÉS

Összefoglalva, ez a tanulmány megállapította, hogy a BPJS Ketenagakerjaan által végrehajtott munkába való visszatérési program hatékonyan segítette a munkahelyi sérülésekkel küzdő fogyatékkal élő munkavállalókat a munkába való visszatérésben, jelentősen csökkentve az LTID-eket és az orvosi ellátás költségeit. Ezek az eredmények fontos következményekkel járnak a hasonló programok kidolgozására és végrehajtására más országokban, kiemelve az esetkezelés és a társadalombiztosítási programok fontosságát a fogyatékkal élő munkavállalók támogatásában és általános jólétük javításában.

7. FEJEZET : Összefoglalás

Ez a tanulmány új megállapításokat tár fel azokról a személyes és foglalkozási tényezőkről, amelyek befolyásolják a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságát. Az eredmények új perspektívába helyezik e tényezők dinamikus szerepét a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok eredményeinek befolyásolásában. Az eredmények jelentősen segítik megértésünket azokról a kritikus elemekről, amelyekkel foglalkozni kell a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok végrehajtása során a kiváló eredmények elérése érdekében.

A kutatás rávilágít néhány kulcsfontosságú szempontra is, amelyek hozzájárulnak a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságához és sikeréhez. Az alapos nyomon követést és értékelést kritikus elemként határozták meg a program hatékonyságának, valamint a munkavállalók és munkáltatók számára nyújtott előnyeinek biztosításában. A Covid19-világjárvánnyal összefüggésben bebizonyosodott, hogy a munkába való visszatérésre irányuló program indonéziai végrehajtása jelentős pozitív hatást gyakorol a fogyatékossgal élő munkavállalók életminőségére és foglalkoztatási lehetőségeire.

A tanulmány megállapításai azt mutatják továbbá, hogy a munkába való visszatéréssel kapcsolatos

programok hatékonyan javítják a fogyatékossgal élő munkavállalók fizikai és pszichikai egészségét. A munkába való visszatérés programjának résztvevői javulást mutattak az életminőség különböző területein a programban nem résztvevőkhöz képest. Fontos azonban foglalkozni azokkal az érzelmi és pszichológiai kihívásokkal, amelyekkel az esetmenedzserek szembesülnek a munkába való visszatérés programjában. A munkaterhelés kezelésére, a stresszkezelésre és a mentális egészségügyi támogatáshoz való hozzáférésre összpontosító beavatkozásokra van szükség jólétük és a munkába való visszatérés programjának sikere fenntartása érdekében.

Végezetül e tanulmány megállapításai jelentős hatással vannak mind a szakpolitikára, mind a gyakorlatra, mivel ez az első olyan tanulmány, amely a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságát egy fejlődő ország, például Indonézia gazdasági értékelésének összefüggésében értékeli. A tanulmány megállapította, hogy a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékony esetkezelést jelentenek a munkahelyi sérülések gazdasági következményeiben, ami magasabb sikerességi arányt, a munkából kiesett napok számának csökkenését és az orvosi ellátás költségeinek potenciális csökkenését eredményezi. Ez megerősíti a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok végrehajtásának fontosságát a sérült munkavállalók eredményeinek javítása érdekében.

E tanulmány eredményei értékes referenciaként szolgálhatnak a fejlődő országok politikai döntéshozói és gyakorlati szakemberei számára, akik érdekeltek hasonló kezdeményezések végrehajtásában a sérült munkavállalókat érintő gazdasági következmények javítása érdekében. Fontos megjegyezni, hogy a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok bizonyítottan jótékony hatással vannak az orvosi költségek csökkentésére.

8. FEJEZET : Újszerű megállapítások

Ebben a tanulmányban a fő hangsúly azon személyes és szakmai tényezők vizsgálatán van, amelyek befolyásolják a munkába való visszatérés programjainak hatékonyságát. A munkába való visszatérés programjai arra törekszenek, hogy megkönnyítsék a sérült munkavállalók jobb eredményekkel történő visszatérését a munkahelyre. A tanulmány eredményei új és fontos betekintést nyújtanak a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok végrehajtásának és a fogyatékkal élő munkavállalókra gyakorolt hatásának megértéséhez. A tanulmány legfontosabb megállapításai a következők:

1. Személyes tényezők: A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok hatékonyságát olyan személyes tényezők befolyásolhatják, mint például az egyén készsége arra, hogy fogyatékossgal élő fizikai állapottal dolgozzon, valamint a munkába való visszatérés aránya, amely magában foglalhatja az orvosi szükségletet, a munkába való visszatérés tanúsítását és az egészségügyi felépüléssel kapcsolatos tudatosságot.
2. A professzionalizmus meghatározó tényezői: A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok szakmai meghatározói közé tartoznak a jobb foglalkoztatási eredmények és a termelékenységre gyakorolt pozitív hatások. Ebben a tanulmányban az esetmenedzserek professzionalizmusa összefüggött a magas szintű munkaképességi indexszel, ami jó munkaképességet jelez. Ennek ellenére magas szintű kiégéssel is szembesültek, hangsúlyozva a munkaterhelés kezelésének és a mentális egészségügyi támogatás fontosságát.
3. A Covid19-világjárvány hatása: A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok végrehajtása a Covid19-világjárvány idején Indonéziában jelentős pozitív hatást gyakorolt a fogyatékossgal élő munkavállalók életminőségére és foglalkoztatási lehetőségeire. A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok segítenek javítani a fogyatékossgal élő munkavállalók körülményeit olyan nehéz helyzetekben, mint a világjárvány.
4. Fizikai és pszichológiai egészség: A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok

hatékonyak bizonyultak a fogyatékossgal élő munkavállalók fizikai és pszichológiai egészségének javításában. A munkába való visszatérés programjának résztvevői javulást mutattak az életminőség különböző területein, de fontos megjegyezni azokat az érzelmi és pszichológiai kihívásokat, amelyekkel az esetmenedzsereknek szembe kell nézniük.

5. Gazdasági következmények: A munkába való visszatéréssel kapcsolatos programok végrehajtása pozitív gazdasági hatásokkal jár, többek között magasabb sikerességi aránnyal, a munkából kiesett napok számának csökkenésével és az orvosi ellátás költségeinek potenciális csökkenésével. Ezek a megállapítások alapot szolgáltatnak a politikai döntéshozók és a gyakorlati szakemberek számára, hogy fontolóra vegyék a munkába való visszatéréssel kapcsolatos programokat annak érdekében, hogy javítsák a sérült munkavállalókra gyakorolt gazdasági következményeket. Ezekkel az új eredményekkel ez a tanulmány jelentősen hozzájárul a munkába való visszatérési programok fejlesztéséhez és finomításához a sérült vagy fogyatékossgal élő egyének számára.

9. FEJEZET : Publikációk és tudományos tevékenységek jegyzéke

A DISSZERTÁCIÓHOZ KAPCSOLÓDÓ, MEGJELENT CIKKEK

1. A fogyatékkal élő munkavállalók munkába való visszatérési programjának elemzése a COVID-19 világjárvány idején az életminőségi és munkaképességi index felhasználásával: keresztmetszeti tanulmány
Kurnianto, Arie Arizandi ; Fehér Gergely ; Tololiu, Kevin Efrain ; Wikurendra, Edza ária ; Nemeskéri Zsolt ; Ágoston István
INTERNATIONAL JOURNAL OF ENVIRONMENTAL RESEARCH AND PUBLIC HEALTH 20 : 4
Papír: 3094 , 13 p. (2023) 2. negyedév
DOI: 10.3390/ijerph20043094
2. A munkahelyi balesetek miatt fogyatékkal élő munkavállalók kezelése Indonéziában: esettanulmány a munkába való visszatérési programról
Arie Arizandi Kurnianto*; Haitham Khatatbeh; Prémus Viktória; Nemeskéri Zsolt; István Ágoston
BMC KÖZEGÉSZSÉGÜGY 23 : 1 Papír: 943 (2023) Q1
o. DOI:10.1186/s12889-023-15930-2

A DISSZERTÁCIÓHOZ KAPCSOLÓDÓ, JELENLEG FELÜLVIZSGÁLAT ALATT ÁLLÓ CIKKEK

3. HATÉKONY-E AZ RTW PROGRAM A MUNKAHELYI BALESET UTÁN FOGYATÉKKAL ÉLŐ MUNKAVÁLLALÓK SZÁMÁRA? : HATÓKÖR-ÁTTEKINTÉS
Arie Arizandi Kurnianto; Eristian Wibisono; Kevin Efrain Tololiu; Nemeskéri Zsolt; István Ágoston
4. A munkaképesség és a kiegészítő közötti kölcsönhatás az egészségügyi dolgozók mint esetmenedzserek körében a COVID-19 világjárvány idején a munkába való visszatérési programokban
Arie Arizandi Kurnianto ; Faten Amer; Fehér Gergely; Kevin Efrain Tololiu, ; Nemeskéri Zsolt; Ágoston István,
5. A MUNKÁBA VALÓ VISSZATÉRÉS PROGRAM HATÉKONYSÁGÁNAK GAZDASÁGI ÉRTÉKELÉSE MŰTÉT UTÁNI MUNKAHELYI SÉRÜLÉSEK ESETÉN
Arie Arizandi Kurnianto; Faten Amer; Ánanda Dellina Putri; Nemeskéri Zsolt ; István Ágoston

TOVÁBBI EGÉSZSÉGTUDOMÁNYI CIKKEK

1. Amer, Faten ✉ ; Kurnianto, Arie Arizandi ; Alkaiyat, Abdulsalam ; Endrei Dóra ; Boncz Imre
Az orvosok és ápolók bevonása a kiegyensúlyozott eredménymutató értékelésébe – következmények a palesztin kórházakban és ajánlások a politikai döntéshozók számára

A KÖZEGÉSZSÉGÜGY HATÁRAI 11 Tanulmány: 1115403 , 15 p. (2023)

DOI WoS Scopus PubMed

Közlemény:33685815 Admin láttamozott Forrás Idéző Folyóiratcikk (Szakcikk) Tudományos

1. kérdés

DOI: 10.3389/fpubh.2023.1115403

2. Arie, Arizandi Kurnianto ✉ ; Tri, Matiana ; Nemeskéri Zsolt ; István Ágoston ; Soedjajadi, Keman

A vér xilolszintjének és neurológiai rendellenességeinek összefüggése informális autófestők körében

KÉMIAI EGÉSZSÉGÜGYI KOCKÁZATOK FOLYÓIRATA 13 : 1 pp. 195-205. , 11 oldal (2023)

DOI Scopus

Közlemény:32912640 Admin láttamozott Forrás Folyóiratcikk (Szakcikk) Tudományos

4. kérdés

DOI: 10.22034/JCHR.2022.1942679.1432

3. Tololiu, Kevin Efrain ; Kurnianto, Arie ; Csókosi Krisztina

Audio beavatkozás akut fájdalom kezelésére - szisztematikus felülvizsgálat és metaanalízis protokollja (2023)

DOI Egyéb URL

Közlemény:33647833 Nyilvános Forrás Egyéb (Kutatási jelentés (közzétett)) Tudományos

DOI: 10.37766/inplasy2023.1.0002

4. Evary, Yuyu Mulsiani ; Masyita, Ayu ; Kurnianto, Arie Arizandi ; Asri, Ranga Meidianto ; Rifai, Yusnita

A Momordica charantia fitokémiai vegyületeinek molekuláris dokkolása, mint a SARS-CoV-2 elleni potenciális inhibitor

FERTŐZŐ RENDELLENESÉGEK - KÁBÍTÓSZER-CÉLPONTOK 22 p. e130122200221 (2022)

DOI Egyéb URL

Közlemény:32607501 Nyilvános Forrás Folyóiratcikk (Szakcikk) Tudományos

3. kérdés

DOI: 10.2174/1871526522666220113143358

5. Arie Arizandi, Kurnianto ; Nemeskéri Zsolt ; Fehér Gergely ; Ágoston István

Foglalkozás-egészségügyi megelőzési program: Ingyenes juttatás a munkavállalók egészségbiztosítási ellátásához a COVID-19 kitörése idején

EDORIUM NEUROLÓGIAI FOLYÓIRAT 8 : 1 Papír: 100016N06AK2021 , 7 p. (2021)

DOI Kiadónál

Közlemény:32174394 Admin láttamozott Forrás Folyóiratcikk (Ismertetés) Tudományos

DOI: 10.5348/100016N06AK2021ED

6. Wikurendra, Edza ária ; Nurika, Globila ; Tarigan, Yenni Gustiani ; Kurnianto, Arie Arizandi

A tüdő tuberkulózis kockázati tényezői és ellenintézkedések: szakirodalmi áttekintés

NYÍLT HOZZÁFÉRÉSŰ MACEDÓN ORVOSTUDOMÁNYI FOLYÓIRAT 9, pp. 549-555. , 7 oldal (2021)

DOI Scopus

Közlemény:32510024 Admin láttamozott Forrás Folyóiratcikk (Összefoglaló cikk) Tudományos

3. kérdés

DOI: 10.3889/oamjms.2021.7287

7. Kurnianto, Arie Arizandi ; Martiana, Tri ; Keman, Soedjajadi ; Dewanti, Linda

A xilol expozícióval kapcsolatos tényezők

International Journal of Advanced Engineering, Management and Science 2 : 1 pp. 13-16. , 4 oldal (2016)

Közlemény:31642475 Nyilvános Forrás Folyóiratcikk (Szakcikk)

A DISSZERTÁCIÓHOZ KAPCSOLÓDÓ KIVONATOK

1. Kurnianto, A

Keresztmetszeti kutatás a fogyatékossgal élő betegek esetkezelési megközelítésének kidolgozásáról a működőképességi index és az életminőségi mutatók alapján

ÉRTÉK AZ EGÉSZSÉGBEN 25 : 12 p. S216 Papír: EPH133 (2022)

DOI WoS Egyéb URL

Közlemény:33626325 Nyilvános Forrás Folyóiratcikk (Absztrakt / Kivonat) Tudományos

DOI: 10.1016/j.jval.2022.09.1054

2. Arie, Arizandi Kurnianto ; Nemeskéri Zsolt ; Ágoston István

A munkába való visszatérési program keretének elemzése a munkahelyi sérülések miatt megváltozott munkaképességű munkavállalók számára Indonéziában

In: Csiszár Beáta; Hankó Csilla; Kajos, Luca Fanni; Mező, Emerencia (szerk.) Orvosi konferencia PhD hallgatók és klinikai tudományok szakértői számára 2021 : Absztraktok könyve

Pécs, Magyarország : Pécsi Tudományegyetem Doktoranduszi Egyesülete (2021) 128 p. 23-23. oldal. 1 oldal

Közlemény:32129899 Admin láttamozott Forrás Könyvrészlet (Absztrakt / Kivonat) Tudományos

3. Arie, Arizandi Kurnianto ; Nemeskéri Zsolt ; István Ágoston

A munkába való visszatérés programjának kihívása a Covid-19 kitörése idején: Esetkezelés munkahelyi baleset vagy betegség miatt megváltozott munkaképességű munkavállalók számára Indonéziában

In: Kajos, Luca Fanni; Bali, Cintia; Preisz Zsolt; Polgár Petra; Glázer-Kniesz Adrienn; Tislér Ádám; Szabó Rebeka (szerk.) 10. Jubileumi Interdiszciplináris Doktori Konferencia : Absztraktok könyve = 10. Jubileumi Interdiszciplináris Doktorandusz Konferencia : Absztraktkötet

Pécs, Magyarország : Pécsi Tudományegyetem Doktorandusz Önkormányzat (2021) 347 p. 113-113. oldal. , 1 oldal

Közlemény:32640226 Admin láttamozott Forrás Könyvrészlet (Absztrakt / Kivonat) Tudományos

AZ EGÉSZSÉGTUDOMÁNYOKHOZ KAPCSOLÓDÓ KIVONATOK

1. Kurnianto, Arie Arizandi ; Andi, Irma Suryani

A keserű dinnye (*Momordica charantia*) kivonat immunstimuláns hatása hím egerek immunglobulin M (IgM) és immunglobulin G (IgG) aktivitására

In: Csiszár Beáta; Hankó Csilla; Kajos, Luca Fanni; Mező, Emerencia (szerk.) Orvosi konferencia PhD hallgatók és klinikai tudományok szakértői számára : Absztraktok könyve

Pécs, Magyarország : Pécsi Tudományegyetem Doktoranduszi Egyesülete (2020) 83 p. 2. oldal

Közlemény:31989051 Nyilvános Forrás Könyvrészlet (Absztrakt / Kivonat) Tudományos

EGÉSZSÉGTUDOMÁNYI KÖNYV

1. Dévényiné, Rózsa Erika ; Fehér Gergely ; Kurnianto, Arie Arizandi ; Nemeskéri Klára ; Nemeskéri Zsolt ; Szellő János ; Zádori Iván

100 foglalkozás egészségi tényezői a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásában

Budapest, Magyarország : DePress Kiadó (2021) , 220 p.

ISBN: 9786150111186

Közlemény:31951254 Nyilvános Forrás Idéző Könyv (Szakkönyv) Tudományos

Nyilvános idéző összesen: 5 | Független: 3 | Független: 2 | Nem jelölt: 0 | DOI jelölt: 1